GRAWITACJA
sport academy

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

W KLUBIE SPORTOWYM

„GRAWITACJA”

PIASECZNO, 2025

SPIS TREŚCI

ROZDZIAŁ 1 – WSTĘP

1. DEFINICJE
2. DZIESIĘĆ PRZYKAZAŃ KLUBU
3. CELE POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KLUBIE
4. ZASADY POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KLUBIE

ROZDZIAŁ 2 - ZASADY WDRAŻANIA OCHRONY PRAW DZIECI

1. AUDYT I OCENA RYZYKA
2. WEWNĘTRZNA POLITYKA OCHRONY DZIECI
3. REALIZACJA OCHRONY BEZPIECZEŃSTWA DZIECI
4. RODO – OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH
5. ZASADY POSTĘPOWANIA
6. ZASADY PROWADZENIA REKRUTACJI KADR

ROZDZIAŁ 3 - PROCEDURY NA WYPADEK NADUŻYCIA

1. CO STANOWI NADUŻYCIE WOBEC DZIECI
2. ZASADY WSPÓŁPRACY Z ODPOWIEDNIMI SŁUŻBAMI
3. ZGŁASZANIE NARUSZEŃ I DZIAŁANIA W NASTĘPSTWIE UJAWNIONYCH NARUSZEŃ
4. PROCEDURY ZGŁASZANIA NADUŻYĆ WEWNĄTRZ ORGANIZACJI
5. PROCEDURY ZGŁASZANIA NADUŻYĆ W ŚRODOWISKACH ZEWNĘTRZNYCH

ROZDZIAŁ 4 - EDUKACJA I KOMUNIKACJA

1. PODNOSZENIE ŚWIADOMOŚCI DZIECI I DOROSŁYCH O ISTNIEJĄCYCH ZAGROŻENIACH

ROZDZIAŁ 5 - MONITORING I OCENA

1. MONITORING STOSOWANIA STANDARDÓW OCHRONY DZIECI

ROZDZIAŁ 6 - ZAŁACZNIKI DO POLITYKI BEZPIECZNEŃSTWA

Załącznik nr 1 – Zgody rodziców/opiekunów prawnych

Załącznik nr 2 – Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych

Załącznik nr 3 – Zgody rodziców / opiekunów prawnych dotyczące zdrowia dziecka

Załącznik nr 4 – Zgoda rodziców / opiekunów prawnych na podejmowanie decyzji związanych z hospitalizacją, zabiegami operacyjnymi w przypadku wystąpienia zagrożenia utraty zdrowia lub życia dziecka

Załącznik nr 5 – Zgoda rodziców / opiekunów prawnych na pobranie krwi dziecka

Załącznik nr 6 - Zgoda rodziców / opiekunów prawnych ws. wykonania badań dotyczących zdolności dziecka do uprawiania **sportu**

Załącznik nr 7 - Zgoda rodziców / opiekunów prawnych na sprawowanie opieki medycznej w związku z uczestnictwem dziecka w procesie treningowym/szkoleniowym

Załącznik nr 8 - Zgoda rodziców / opiekunów prawnych dotyczące przetwarzania danych osobowych o stanie zdrowia dziecka

Załącznik nr 9 – Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych

Załącznik nr 10 – Formularz samooceny kandydata na stanowisko ds. pracy z dziećmi

Załącznik nr 11 – Oświadczenie osoby pracującej z dziećmi

Załącznik nr 12 – Kodeks postępowania dla trenerów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi

Załącznik nr 13 – Kodeks postępowania dla rodziców / opiekunów prawnych

Załącznik nr 14 – Kodeks postępowania dla opiekunów podczas wyjazdów, obozów i zgrupowań kadry

Załącznik nr 15 – Kodeks postępowania dla dzieci

Załącznik nr 16 – Zasady korzystania z łazienek – zachowanie prywatności i bezpieczeństwa

Załącznik nr 17 – Ogólne zasady bezpieczeństwa online

Załącznik nr 18 – Zasady współpracy i komunikacji z mediami
Załącznik nr 19 – Formularz zgłoszenia incydentu w związku z bezpieczeństwem dzieci – nadużycia w stosunku do dzieci
Załącznik nr 20 – Formularz przyjęcia zgłoszenia i plan działań naprawczych i następczych – karta interwencji
Załącznik nr 21 – Formularz postępów w ochronie bezpieczeństwa dzieci
Załącznik 22 – Ogólny formularz oceny ryzyka dzieci
Załącznik 23 – Formularz oceny ryzyka dla konkretnych aktywności w Sporcie, w tym w szczególności aktywności wyjazdowe, obozy, zgrupowania
Załącznik 24 – Przykładowe pytania na rozmowy kwalifikacyjne

I. WSTĘP

Klub Sportowy „GRAWITACJA" działający w formie stowarzyszenia kultury fizycznej z siedzibą w Piasecznie powstał w celu popularyzacji dyscypliny sportowej Sportu Sportowego, Akrobatyki Sportowej, Capoeira i Cheerleadingu w Polsce jak i poza granicami kraju. Klub oficjalnie jest członkiem kilku krajowych organizacji jak np. Polskiej Federacji Sportu, Polskiego Związku Sportowego Cheerleadingu jedynego olimpijskiego polskiego związku sportowego w dyscyplinie sportu cheerleading uznanego przez Ministerstwo Sportu oraz MKOl oraz instytucje międzynarodowe jak m.in. International Dance Organization (IDO). W klubie bardzo duży nacisk stawiamy na prawidłowe wychowanie i edukację w tym w szczególności w pracy z dziećmi i młodzieżą. Kolejnym ważnym elementem, nad którym codziennie pracujemy w Klubie jest budowanie poczucia bezpieczeństwa, pozytywnych relacji oraz zaufania. Są to elementy niezbędne do uprawiania sportu w tym w szczególności Sportu Sportowego i co znamienne bardzo pomagają w życiu codziennym. Praca zespołowa, empatia, tolerancja i wzajemny szacunek pozwalają na wychowanie nie tylko dobrego zawodnika ale i dobrego człowieka. Zatem jak można zauważyć w Sporcie stawiamy nie tylko na rozwój fizyczny, naukę technik ale i może przede wszystkim na wychowanie, edukację i rozwój osobisty w ujęciu psychologicznym i społecznym. Nie bez znaczenia pozostaje także wpajanie młodym zawodnikom i zawodniczkom zasad postępowania w myśli Fair Play, nie tylko w życiu sportowym, ale także w życiu prywatnym. Wszyscy pracownicy i przedstawiciele Klubu realizują swoje zadania i cele na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa:

1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej
2. Statutu Stowarzyszenia Kultury Fizycznej Klub Sportowy „GRAWITACJA” z dnia 19 stycznia 2018 r.
3. Regulamin Klubu z dnia 01 maja 2024 r.
4. Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 z późn. zm.)
5. Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606)
6. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249)
7. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2022 poz. 1138 z późn. zm.)
8. Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka z 6 stycznia 200 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 292 t.j.)
9. Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011 r. (Dz. U. z 2024 r. poz. 177, 742 i 743 t.j.)
10. Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r. (Dz. U. z 2024 r. poz. 750 t.j.)
11. Konwencja o Prawach Dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120 poz. 526 z późn. zm.)
12. Europejska Karta Społeczna z dnia 18 października 1961 r.
13. Konwencja Rady Europy z dnia 25 października 2007 r.

14. Karta Praw podstawowych Unii Europejskiej
15. Biała Księga nt. sportu z dnia 11 lipca 2007 r.
16. Konkluzje Rady Europy z grudnia 2019 r.
17. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady Europy 2016/679 RODO z dnia 27 kwietnia 2016 r.
18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. ws. procedury Niebieskiej Karty oraz wzorów formularzy Niebieska Karta (Dz. U. z 2023 r. poz. 1870)
19. Ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o Sporcie (Dz. U. z 2023 r. poz. 2048 t.j.)

I.1 DEFINICJE

1. **Klub** – Klub Sportowy „Grawitacja" w Piasecznie
2. **PZS** – Polski Związek Sportowy
3. **Regulamin –** Oznacza obowiązujący w Klubie regulamin
4. **Podmiot –** Oznacza Klub oraz wszystkie inne podmioty współpracujące z Klubem będące jak i niebędące członkami statutowymi PZS, a wspólnie organizujące treningi, współzawodnictwo sportowe, obozy sportowe oraz wypoczynek dla dzieci
5. **Partner Klubu** – Oznacza osobę (fizyczną lub prawną), która jest uprawniona do wykonywania zadań zleconych przez Klub na mocy odrębnych przepisów, regulaminów, umów i porozumień
6. **Zarząd** – Oznacza członków zarządu Klubu wszystkich łącznie jak i każdego osobno
7. **Koordynator ds. dzieci** – Oznacza osobę, która przez Zarząd Klubu i w ramach jego struktur sprawuje nadzór nad przestrzeganiem procedur bezpieczeństwa dzieci
8. **Dziecko –** Jest to każda osoba poniżej 18 roku życia
9. **Rodzic –** Każda osoba będąca rodzicem biologicznym i opiekunem prawnym dziecka
10. **Opiekun prawny** – Każda osoba nie będąca rodzicem biologicznym dziecka, ale będąca jego opiekunem prawnym
11. **Opiekun –** Każda osoba pełnoletnia towarzysząca dzieciom podczas wszelkich aktywności sportowych wykonywanych w ramach działalności Klubu w tym w szczególności podczas treningów, zawodów sportowych, obozów sportowych, wypoczynku, która jest odpowiedzialna za zapewnienie bezpieczeństwa dzieci podczas realizacji wyznaczonych celów
12. **Trener –** Każda osoba, która w sposób zorganizowany, grupowo lub indywidualnie prowadzi zajęcia sportowe w Klubie, podczas wyjazdu na obóz sportowy, wypoczynek lub jakiejkolwiek innej aktywności sportowej w ramach działalności Klubu

13. **Zawodnik –** Każda osoba uczestnicząca we wszelkiej aktywności sportowej organizowanej przez Klub
14. **Nauczyciel –** Każda osoba będąca pracownikiem pedagogicznym szkoły
15. **Wypoczynek** – każda forma aktywności sportowej, wiążąca się z wyjazdem i nocowaniem uczestników poza domem w tym w szczególności: zawody sportowe, obozy sportowe, wyjazdy związane *senso stricte* z wypoczynkiem itp.
16. **ZBD –** Zasady Bezpieczeństwa Dzieci przyjęte przez Klub
17. **PBD –** Polityka Bezpieczeństwa Dzieci przyjęta przez Klub
18. **Bezpieczeństwo –** Są to wszelkie działania podejmowane w celu zapewnienia wszystkim dzieciom bezpieczeństwa i eliminowania ewentualnych niepożądanych zachowań i nadużyć, kiedy są zaangażowane w życie sportowe Klubu
19. **Wolontariusz –** Każda osoba, która w ramach wsparcia działań Klubu jako ochotnik i bez wynagrodzenia uczestniczy w realizacji różnego rodzaju zadań i aktywności
20. **Sport –** Każda forma aktywności fizycznej w ramach działalności Klubu
21. **Dane osobowe –** Wszelkie dane pojedyncze lub zbiorcze na podstawie których można zidentyfikować poszczególną osobę (dziecko)
22. **Ochrona danych osobowych –** Zabezpieczenie danych osobowych w taki sposób, aby osoby trzecie nie posiadające stosownych uprawnień nie miały możliwości swobodnego dostępu i były chronione przed ich utratą, wyciekiem lub nieuprawnionym dostępem
23. **Administrator** – osoba odpowiedzialna w Klubie za przetwarzanie danych osobowych
24. **IODO** – Oznacza Inspektora Ochrony Danych Osobowych w Klubie, jeśli występuje konieczność jego powołania
25. **Procedura RODO** – Oznacza wdrożone w Klubie zasady i standardy w zakresie bezpiecznego przetwarzania danych osobowych
26. **Przemoc seksualna –** Oznacza każdy rodzaj zaangażowania dziecka do aktywności seksualnej lub innych czynności seksualnych bez względu na wiek sprawcy.

Nieodpowiednie zachowania o charakterze seksualnym dotyczą wszelkich kontaktów seksualnych między znacznie starszym dzieckiem a młodszym dzieckiem oraz dzieckiem i dorosłym. Wykorzystywanie seksualne nie musi wiązać się z kontaktem fizycznym, jest nim również m.in.:

- angażowanie dzieci do tworzenia jakichkolwiek treści i/lub materiałów o charakterze seksualnym,
- zmuszanie dzieci do oglądania jakichkolwiek treści i materiałów seksualnych czy też,
- oglądania czynności seksualnych.

Do przemocy seksualnej możemy zakwalifikować także zachęcanie dzieci do zachowań, które są nieodpowiednie pod względem seksualnym lub noszą znamiona uwodzenia dzieci w celu przygotowania do wykorzystania w związku ze zdobyciem ich zaufania

27. **Molestowanie seksualne** – Oznacza nieakceptowalne i niepożądane zachowania oraz praktyki o charakterze seksualnym. Wskazane nieprawidłowości w zachowaniu nie stanowią katalogu zamkniętego. Mogą to być m.in. takie zachowania jak:

- sugestie lub żądania o charakterze seksualnym,
- prośby o przysługi seksualne, słowne lub fizyczne zachowania i/lub,
- gesty, które są lub mogą być racjonalnie postrzegane jako nieodpowiednie, obraźliwe lub upokarzające.

28. **Przemoc emocjonalna** - Oznacza każde zachowanie powodujące naruszenie godności osobistej dziecka, a ukierunkowane na wyrządzenie mu świadomie lub nieświadomie krzywdy. Mogą to być takie zachowania jak:

- poniżanie,
- nieuzasadnione i niekonstruktywne krytykowanie,
- upokarzanie lub ośmieszanie dziecka, ale także,
- brak odpowiedniego wsparcia i uwagi, powodujące obniżenie poczucia wartości,

- uporczywe emocjonalne nękanie dziecka,
- nie dawanie dziecku możliwości wyrażania swoich poglądów,
- celowe uciszanie go lub wyśmiewanie czy podważanie tego, co mówi lub jak się komunikuje.

Przemoc emocjonalna najczęściej występuje jako wzorzec celowego, długotrwałego, cyklicznego nie fizycznego zachowania w ramach relacji zróżnicowanych pod względem władzy. Przemoc emocjonalna będzie obejmowała również takie zachowania jak zastraszanie w Internecie, w tym również przez rówieśników dziecka.

29. **Mobbing i cyberprzemoc** – Oznacza niechciane, powtarzające się i celowe, agresywne zachowanie, zazwyczaj wśród rówieśników i może wiązać się z rzeczywistą lub postrzeganą nierówną konfrontacją sił. Może obejmować działania takie jak:

- groźby,
- rozpowszechniane plotki lub kłamstwa,
- atakowanie kogoś fizycznie lub werbalnie oraz,
- celowe wykluczanie kogoś.

30. **Przemoc ekonomiczna** – Ewidentne i bezsporne niezapewnienie odpowiednich warunków do rozwoju dzieci i opieki przez opiekunów w tym w szczególności:

- brak odpowiedniego wyżywienia,
- brak odpowiednich ubrań, brak schronienia.

31. **Zaniedbanie** – Oznacza brak zaspokajania podstawowych potrzeb materialnych i psychologicznych dzieci przez rodziców i/lub opiekunów prawnych, a także trenerów poprzez:

- niezapewnienie odpowiedniego wyżywienia,
- niezapewnienie ubrań,
- niezapewnienie schronienia,

- niezapewnienie bezpieczeństwa czy,
- niezapewnienie opieki medycznej.

32. **Rzecznik ds. dzieci** – Oznacza wyznaczoną przez Zarząd PZS osobę, sprawującą nadzór nad prawidłową realizacją Standardów Bezpieczeństwa Dzieci w ramach struktur PZS, oraz jako ciało doradcze w zakresie konsultacji sygnałów i ew. zgłoszeń mogących świadczyć o nieprawidłowościach
33. **Opiekun internetowy** – Oznacza osobę wskazaną przez Zarząd Klubu, która sprawuje nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci podczas wyjazdów na zawody sportowe, obozy sportowe czy wypoczynek
34. **Rejestr Sprawców Przestępstw na tle seksualnym** - Obejmuje rejestr publiczny, rejestr z dostępem ograniczonym, a także rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie do rejestru
35. **KRK -** Krajowy Rejestr Karny
36. **RSP -** Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle seksualnym
37. **Rekrutacja kadr** - Oznacza ścieżkę rekrutacji w Klubie osoby aplikującej na stanowisko związane z aktywnością dzieci, składającą się z 4 etapów mających na celu minimalizację zagrożenia zatrudnienia osoby niewłaściwej. Obejmuje ona:

a) formularz samooceny kandydata do pracy z dziećmi,

b) pytania podczas rozmowy kwalifikacyjnej dotyczące bezpieczeństwa dzieci,

c) rozmowę z Rzecznikiem ds. dzieci oraz,

d) formalno-prawną weryfikację osoby w KRK oraz RSP.

38. **Kodeks postępowania** – Usystematyzowany katalog uzgodnionych i akceptowalnych norm i zachowań, które mają pomóc tworzyć i utrzymywać pozytywne, przyjazne i bezpieczne środowisko dla dzieci. PBD Klubu zawiera następujące Kodeksy:

a) postępowania dla trenerów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi,

b) postępowania dla rodziców/opiekunów prawnych,

c) postępowania dla opiekunów podczas wyjazdów lub obozów sportowych,

d) postępowania dla dzieci - zasady korzystania z szatni i łazienek zapewniające prywatność i bezpieczeństwo,

e) postępowania związanego z bezpieczeństwem dzieci podczas aktywności sportowych lub obozów sportowych, w tym z zapewnieniem noclegu,

f) postępowania w zakresie bezpieczeństwa online.

39. **Bezpieczeństwo online** – Oznacza wprowadzenie zasad mających na celu zapobieganie zagrożeniom związanym z aktywnością online w szczególności ochrony w zakresie bezpieczeństwa prywatności czy ochrony danych osobowych

40. **Instytucje związane z ochroną dzieci** – Oznacza wszelkie organizacje, instytucje i organy państwa, które mają prawny obowiązek podejmowania czynności mających na celu ochronę dzieci przed sytuacjami niepożądanymi i zabronionymi i dotyczy to przede wszystkim:

- Policji
- Prokuratury
- Sądów
- Rzecznika praw dziecka
- Opieki społecznej
- Polskie Związki Sportowe
- Szkoły

I.2 DZIESIĘĆ PRZYKAZAŃ W KLUBIE

1. Bezpieczeństwo i prawidłowy rozwój dzieci są wartościami nadrzędnymi
2. Sport wychowuje oraz edukuje dzieci i młodzież
3. Sport hartuje charakter dzieci i młodzieży
4. Sport chronią dzieci i młodzież
5. Nigdy nie będziemy obojętni na krzywdę dzieci, nawet poza strukturami
6. Każde dziecko ma wolność myśli, przekonań i wyrażania swojego zdania
7. Każde dziecko znajdzie w Klubie pomoc
8. Każde dziecko jest najważniejsze
9. Uczymy dzieci prawidłowego poznawania świata
10. Postępujemy zawsze wg. zasad Fair Play

I.3 CELE POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KLUBIE

Jednym z głównych założeń Klubu poza aspektem sportowym, jest wypracowanie metod, zasad, procedur i narzędzi, które spowodują, że implementacja PBD w strukturze Klubu doprowadzi do maksymalnego zminimalizowania ryzyka poniesienia jakiejkolwiek szkody przez dzieci.

Nasz Klub jako jeden z wielu przedstawicieli Sportu w Polsce wprowadza procedury bezpieczeństwa dzieci zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa i czuje się zobowiązany do zapewnienia wszystkim zawodnikom i zawodniczkom w tym w szczególności dzieciom bezpiecznego środowiska do uprawiania sportu. W Sporcie istotą rzeczy jest przede wszystkim odnoszenie się do siebie z szacunkiem, kulturą i zachowaniem poszanowania dla wieku, płci, orientacji seksualnej, pochodzenia etnicznego, pochodzenia społecznego czy też wyznawanej religii. Również poza wszelką oceną znajduje się taki aspekt jak poziom zdolności/talentu do uprawiania sportu w szczególności do Sportu. Klub jako jeden z przedstawicieli świata Sportu w

Polsce działający pod auspicjami Ministerstwa Sportu oraz PZS czuje się zobowiązany do zapewnienia bezpieczeństwa dzieci w zakresie:

- nadużyć seksualnych,
- nadużyć emocjonalnych,
- nadużyć fizycznych.

ale także nie bez znaczenia pozostaje dla nas aspekt prawidłowego reagowania na wszelkie przejawy zaniedbania wobec dzieci.

Celem Polityki Bezpieczeństwa Dzieci w Klubie jest jasne i przejrzyste określenie zasad działania w zakresie których wszyscy funkcjonujący w strukturze Klubu są zobligowani do ich stosowania w kontaktach z osobami, które nie ukończyły 18 roku życia. Niniejszy dokument w związku z dynamiką rozwoju świata i pojawiającymi się coraz to nowymi zagrożeniami jest dokumentem otwartym i będzie zawsze aktualizowany i zmieniany w miarę istniejących potrzeb. Potrzeby aktualizacji dokumentu mogą wynikać bezpośrednio ze zmian jakie będą następować w ustawodawstwie krajowym, rekomendacjach Ministerstwa Sportu, PZS ale także w związku z głosami środowiska, które na podstawie własnych doświadczeń i praktyk będzie zgłaszało swoje koncepcje i postulaty.

W Klubie w ramach wdrażania dobrych praktyk w zakresie ochrony praw dzieci będziemy na każdym etapie współpracować z Ministerstwem Sportu, PZS oraz ze swoimi członkami i służyć im głosem doradczym. Chcemy, aby wdrożone w Klubie praktyki związane z ochroną praw dzieci zwiększyły świadomość związaną z odpowiedzialnością dorosłych za wychowanie i opiekę nad małoletnimi. Głównie zależy nam na wypracowaniu metod i procedur związanych z tzw. prewencją tj. mechanizmom zapobiegawczym zjawiskom i zachowaniom niepożądanym lub powszechnie uznawanych za niestosowne.

Jako że dzieci (zawodnicy poniżej 18 roku życia) są praktycznie bezbronne w kontaktach z osobami dorosłymi, kładziemy duży nacisk na priorytetowe uwzględnianie potrzeb dzieci, dokładne i wnikliwe słuchanie zgłoszonych zagadnień, analityczne weryfikowanie podnoszonych problemów z jednoczesnym wskazaniem sposobów ich rozwiązania.

I.4 ZASADY POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KLUBIE

Klub jako przedstawiciel Sportu co do zasady zobligowany jest do zapewnienia ochrony małoletnim w związku z ich rozwojem w sporcie, osiąganiem wyników sportowych, edukacją i wychowaniem. Dlatego w ramach naszej działalności we współpracy z dziećmi w pierwszej kolejności realizując zadania związane ze współpracą z nimi stawiamy na zapewnienie jak najwyższych standardów oraz dbamy o jak najlepszy interes dziecka. Skoro każdy człowiek w tym dzieci mają prawo do uprawiania sportu, nasz Klub zobowiązany jest dbać o to, aby każdy zawodnik był traktowany w sposób wolny od wszelkich form nadużycia i na równi z innymi osobami.

W Klubie wszystkie dzieci są również wolne od dyskryminacji ze względu na rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, narodowe lub społeczne, orientację seksualną, religię, język, płeć, niepełnosprawność czy nawet poglądy polityczne. Ochrona dzieci w Klubie należy do obowiązku każdego dorosłego człowieka bez jakichkolwiek wyjątków. Zgłaszane problemy lub nieprawidłowości będą rozpatrywane bez zbędnej zwłoki z zachowaniem poszanowania wdrożonych procedur i zasad, a także z poszanowaniem powszechnie obowiązujących przepisów prawa. W ramach stosowania ZPB w Klubie dążymy do pełnej transparentności i otwartości w zakresie bezpieczeństwa dzieci. Kluczowe w naszych działaniach jest, aby każda osoba w Klubie, czy to zawodnik/zawodniczka, trener/trenerka pracownicy administracyjni etc. posiadali świadomość i społeczną odpowiedzialność za obowiązek reagowania i zgłaszania

nieprawidłowości. Poprzez społeczną odpowiedzialność należy rozumieć umiejętność podejmowania odpowiednich kroków oraz samodzielnych decyzji w zakresie przeciwdziałania zachowaniom niepożądanym. W zakresie odpowiedniego reagowania i zgłaszania rozumiemy wszystkie zachowania prowadzące do ujawnienia zachowań niepożądanych, doprowadzenia do ich eliminacji a także prawidłowego udokumentowania i zgłoszenia odpowiednim służbom.

Zgodnie z postanowieniami Regulaminu Klubu wszystkie osoby pełnoletnie zobowiązane są do edukacji, przeciwdziałania wszelkiego rodzaju patologiom społecznym, wykluczeniem czy kształtowaniu prawidłowych postaw solidaryzmu społecznego w ramach organizowanej aktywności sportowej prowadzonej. Zatem, nasz Klub realizuje i respektuje przepisy **ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o Przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym**.

W ramach jak najbardziej realnie skutecznej realizacji niniejszych postanowień PBD i ZBD w dniu 15 sierpnia 2024 r. powołano w Klubie Koordynatora ds. dzieci, do zadań którego należy nadzór, koordynacja oraz współpraca ze wszystkimi członkami Klubu w zakresie ochrony praw dzieci ze szczególnym uwzględnieniem takich czynności jak:

- Pomoc i doradztwo we wdrożeniu procedur opisanych w niniejszym dokumencie,
- Zgłaszanie wszelkich nieprawidłowości i odstępstw PBD i ZBD zarządowi Klubu,
- Zgłaszanie wszelkich ciężkich naruszeń odpowiednim organom.

Koordynator ds. dzieci ma za zadanie w ramach pełnionej funkcji nie tylko doradzać, weryfikować i nadzorować, ale również w ramach potrzeb przygotować i prowadzić szkolenia dla kadr Klubu oraz jego członków. Szkolenia mogą być prowadzone w systemie stacjonarnym oraz zdalnym. O sposobie przeprowadzenia szkolenia: stacjonarnie czy online decyduje w tym zakresie Koordynator ds. dzieci kierując się podczas ustalania sposobu odbycia szkolenia racjonalnymi przesłankami, takimi jak:

- Czynnik ekonomiczny,
- Zasadność odbycia szkolenia w systemie stacjonarnym,
- Rodzaj i charakter szkolenia,
- Możliwości technologiczne uczestników,
- Bezkolizyjny dobór odpowiednich terminów.

We wszystkich sytuacjach związanych ze współpracą Koordynatora ds. dzieci z członkami Klubu, zobowiązany jest on do prowadzenia tzw. rejestru zdarzeń niepożądanych, raportowania na bieżąco o wszystkich zdarzeniach i/lub nieprawidłowościach w tym również odstępstwach od przyjętych zasad i norm w zakresie ochrony praw dzieci.

Dane kontaktowe Koordynatora ds. dzieci w Klubie powinny być znane wszystkim członkom, ale także rodzicom dzieci, które uprawiają sport w Klubie. Dane takie powinny być uwidocznione na stronie WWW Klubu pod adresem URL: WWW.GRAWITACJA.COM.PL w zakładce **KOORDYNATOR DZIECI**.

II. ZASADY WDRAŻANIA OCHRONY PRAW DZIECI

II.1 AUDYT I OCENA RYZYKA

Wykonanie audytu w Klubie jest czynnością pokazująca czy dotychczas podejmowane kroki formalne i faktyczne w zakresie ochrony praw dzieci spełniają obecne wymagania oraz czy nie należy na jakimś etapie współpracy z dziećmi wprowadzić zmian w zarządzaniu procesami związanymi z opieką, szkoleniem, edukacją i wychowaniem dzieci.

W zakresie oceny ryzyka w związku z przeprowadzonym w Klubie audytem dotychczasowych procesów, zależy nam, aby jej zakres obejmował możliwie najszerszy zbiór związany z identyfikacją potencjalnych zagrożeń jakie mogą spotkać dzieci uprawiające sport w Klubie.

Wykonanie oceny ryzyka ma nam odpowiedzieć na szereg zagadnień, które mają bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo dzieci. Ocena ryzyka powinna dać nam rozstrzygnięcie, czy ewentualne ryzyko mieści się w granicach dopuszczalności i jest w pełni pod kontrolą Klubu i/lub jego członków, czy też jedno lub kilka potencjalnie występujących zagrożeń wychodzi poza przyjęte bezpieczne ramy i wówczas konieczne jest wdrożenie odpowiednich procedur.

W związku z wdrożeniem odpowiednich procedur zostaną zaproponowane adekwatne dla zagrożenia możliwości jego lub ich minimalizacji, a także zostanie zaproponowana profilaktyka, która wskaże w jaki sposób należy wdrożyć wskazane rozwiązania. W związku z wykonaniem oceny ryzyka chcieliśmy uzyskać informacje, które wskażą nie tylko jak przeciwdziałać zachowaniom niepożądanym stanowiącym potencjalne ryzyko zagrożenia dla dzieci, ale także jak i jakie działania prewencyjne, naprawcze, oraz w jakiej kolejności należy wprowadzać. Wszystkie działania związane z oceną ryzyka i w następstwie ich minimalizacją lub eliminowaniem potencjalnych zagrożeń powinny być dokładnie udokumentowane.

II.2 WEWNĘTRZNA POLITYKA OCHRONY DZIECI

I. Do katalogu ogólnego, stanowiącego potencjalne nieprawidłowości oraz tzw. złe praktyki zaliczyć możemy między innymi:

a) Stosowanie błędnych wykładni prawa w zakresie praw i obowiązków klubów sportowych, w tym w szczególności dotyczących dopuszczania do udziału w jakichkolwiek zajęciach sportowych małoletnich i osób dorosłych bez orzeczeń lekarskich o zdolności do uprawiania sportu, co może skutkować narażeniem dzieci i innych uczestników na utratę zdrowia lub życia, a w myśl powszechnie obowiązujących przepisów prawa stanowi rażące niedbalstwo,

b) Brak odpowiedniej reakcji na zachowania niepożądane wobec dzieci, co może przejawiać się w pierwszej kolejności brakiem zgłaszania nieodpowiednich zachowań i praktyk,

c) Permanentne ignorowanie postanowień PBD i ZBD w Klubie przez jego członków,

d) Niedbalstwo w przedmiocie prowadzenia zajęć sportowych polegające na narażeniu dzieci na urazy i kontuzje,

e) Brak zachowania obiektywizmu, symetrii i jasnych kryteriów w ocenie dzieci,

f) Brak symetrii w opiece nad dziećmi,

g) Nieodpowiednie zachowanie w stosunku do dzieci w tym w szczególności używanie słownictwa powszechnie uznanego za wulgarne i nieodpowiednie, czy też stosowania nieuzasadnionej agresji,

h) Nakłanianie małoletnich do używania substancji powszechnie zabronionych w sporcie, i/lub używania takich substancji w obecności małoletnich,

i) Ignorowanie dobrych praktyk związanych z wytycznymi dotyczącymi bezpieczeństwa dzieci,

j) Ignorowanie wytycznych związanych z dbaniem o stan zdrowia dzieci.

II. Do katalogu zdarzeń i/lub zachowań, które powinny natychmiast zwrócić naszą uwagę i stać się bodźcem do natychmiastowego podjęcia działań w celu eliminacji zagrożeń i poprawy bezpieczeństwa dzieci zaliczyć możemy:

a) Brak wdrożenia przejrzystych procedur i procesów związanych z ochroną dzieci, jak w tym przypadku PBD i ZBD,

b) Niejasne i nieodpowiednie relacje między poszczególnymi członkami Klubu, w tym w szczególności naruszanie i podważanie zasad hierarchii panującej w Klubie,

c) Dywersyfikacja istniejących zasad podczas korzystania z pryszniców, szatni, noclegów, wyjazdów czy podróży środkami komunikacji jak pociągi, samochody etc.,

d) Tolerowanie zachowań agresywnych,

e) Tolerowanie zachowań wulgarnych,

f) Tolerowanie zachowań powszechnie uznanych za nieodpowiednie i niedopuszczalne, a związanych ze sferą seksualności dzieci,

g) Tolerowanie zachowań niepożądanych jak znęcanie się rówieśników,

h) Przedkładanie dbania o wizerunek i dobrą opinię ponad dobro dzieci, czyli doprowadzenie do sytuacji, w których zachowania niepożądane są pomijane i przemilczane bez reakcji i konsekwencji,

i) Jakiekolwiek przejawy dyskryminacji, w tym w szczególności na tle rasowym, koloru skóry, wyznania, płci, orientacji seksualnej, pochodzenia, pozycji społecznej, itp.

III. W celu eliminacji lub zmniejszenia ryzyka wystąpienia zachowań niepożądanych wprowadzone zostały tzw. dobre praktyki. Zaliczyć możemy do nich:

a) Zaimplementowano jasne i przejrzyste zasady związane z PBD i ZBD w Klubie,

b) Wprowadzenie systemu szkoleń dla członków (w tym również dla dzieci),

c) Wprowadzenie płaszczyzny łatwej wymiany informacji związanych z ochroną praw dzieci,

d) Całkowity brak tolerancji dla jakichkolwiek form mogących stanowić nadużycie,

e) Odpowiedni dobór kadr,

f) Stanowcza reakcja na wszystkie sygnały dotyczące zgłoszeń stanowiących lub mogących stanowić o nadużyciu,

g) Wprowadzenie systemu szybkiej komunikacji z Koordynatorem ds. dzieci w Klubie oraz Rzecznikiem ds. dzieci w PZS.

II.3 REALIZACJA OCHRONY BEZPIECZEŃSTWA DZIECI

I. Bezpieczeństwo dzieci w związku z aktywnościami sportowymi, wymagającymi noclegu

1. W związku z aktywnościami sportowymi w Klubie, podczas których konieczne są wyjazdy w tym w szczególności z opcją noclegu należy każdorazowo dokonywać tzw. oceny ryzyka wg. opracowanego wzoru dokumentu przez Klub. Ten zabieg ma na celu identyfikację potencjalnego zagrożenia na wczesnym etapie tj. planowania podróży i pobytu dzieci poza domem oraz natychmiastowej eliminacji.
2. Każda osoba w Klubie we współpracy z Koordynatorem ds. dzieci, która będzie organizowała aktywności sportowe wymagające noclegu bez względu na okoliczności dokona co najmniej raz w roku tzw. podstawowej oceny zagrożenia.
3. Każdy członek Klubu organizujący aktywności sportowe wymagające noclegu dzieci, będzie dokonywał szczegółowej oceny zagrożenia bez względu na rekomendację zawartą w **pkt 2.3-I.2** każdorazowo przed wszystkimi aktywnościami podczas których dzieci korzystają z noclegu poza domem. Wprowadzenie wymogu oceny zagrożenia każdorazowo przed planowanymi aktywnościami wskazanymi w niniejszym punkcie ma spowodować, że organizatorzy takich wyjazdów będą posiadali dane do analizy, która pozwoli na wykrycie w przestrzeni czasu najbardziej newralgicznych aspektów organizacyjnych, a bardzo wrażliwych z punktu widzenia bezpieczeństwa dzieci. Takie podejście do analityki i prewencji powoduje, że minimalizujemy ryzyko wystąpienia zjawiska tzw. rutyny, która jest równie niebezpieczna jak zjawiska opisane w **pkt. 2.2**. Przyjmując skalę gradacji występowania poszczególnych potencjalnych zagrożeń, które będą przedmiotem oceny ryzyka należy przyjąć skalę:
    a) **Ocena Wysoka** – Oznacza wysokie ryzyko wystąpienia zagrożenia w stopniu bliskim pewności.

b) **Ocena Średnia** – Oznacza umiarkowane ryzyko wystąpienia zagrożenia w stopniu prawdopodobnym.

c) **Ocena Niska** – Oznacza niskie ryzyko wystąpienia zagrożenia w stopniu bliskim wykluczenia wystąpienia.

4. Zgodnie z przyjętą w Klubie praktyką, ważne jest, aby w trakcie dokonywania oceny ryzyka wystąpienia zdarzeń niepożądanych stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa dzieci równocześnie z dokonaniem oceny wskazywać możliwe działania, jakie należy podjąć w celu minimalizacji prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzeń niepożądanych.

5. W przypadku braku możliwości minimalizacji ryzyka wystąpienia zagrożenia określonego na poziomie oceny „Wysoki" rozważymy możliwość rezygnacji z planowanej aktywności dla dzieci.

6. Zgodnie z rekomendacją Koordynatora ds. dzieci, po realizacji aktywności dla dzieci z opcją noclegu poza domem od razu po wykonaniu zadania zdywersyfikujemy przygotowaną ocenę ze stanem faktycznym w celu ewentualnego wyciągnięcia wniosków na przyszłość w sytuacji, kiedy nie byliśmy w stanie przewidzieć niektórych zdarzeń. Pozwoli nam to na przyszłość uwzględnić brakujące elementy w przyszłych aktywnościach a jednocześnie uzupełni zbiór potencjalnych zagrożeń.

II. Nadzór sprawowany nad dziećmi w trakcie realizacji aktywności sportowych, wymagających noclegu:

1. W celu prawidłowego sprawowania nadzoru nad dziećmi, podczas aktywności sportowych, wymagających noclegu konieczne jest odniesienie się do powszechnie obowiązujących przepisów prawa, które stanowią, że jeden opiekun może sprawować nadzór nad grupą nie przekraczającą 20 osób.

2. W odniesieniu do dzieci poniżej 10 roku życia oraz grup mieszanych, w których znajdują się dzieci do 10 roku życia ustawodawca wskazuje, że pod opieką jednego opiekuna może

znajdować się maksymalnie do 15 dzieci. Poza wskazanymi kryteriami nie bez znaczenia pozostają takie elementy jak:

- Wiek dzieci,
- Stan zdrowia dzieci,
- Stopień rozwoju psychofizycznego dzieci,
- Specyfika aktywności dzieci,
- Warunki w jakich będą prowadzone zajęcia.

W trakcie dotychczasowej analizy potrzeb i doświadczenia Klubu wskazać należy, że im młodsze dzieci, oraz dzieci wymagające większej atencji z uwagi na inne uwarunkowania w tym np. psychologiczne poziom nadzoru nad dziećmi znacząco wzrasta a co za tym idzie ilość opiekunów koniecznych do prawidłowego sprawowania nadzoru staje się większa.

III. Odpowiedzialność opiekunów

1. Prawną odpowiedzialność za dzieci podczas aktywności sportowych, podróży i pobytu poza domem biorą na siebie opiekunowie. Do grona opiekunów zaliczyć możemy trenerów, rodziców, opiekunów prawnych, wolontariuszy i wszystkie inne osoby pełnoletnie, które w ramach współpracy z Klubem oficjalnie sprawują opiekę i nadzór nad bezpieczeństwem dzieci. Jednakże w przypadku, kiedy rodzic lub opiekun prawny powierza dziecko opiekunom lub opiekunowi odpowiedzialność za powierzone dziecko rozpoczyna się z chwilą przekazania dziecka pod opiekę i trwa, aż do chwili przekazania rodzicom lub opiekunom prawnym. Co znamienne, warto w tym miejscu wskazać, że należy bardzo precyzyjnie określić rodzicom i opiekunom prawnym, w którym momencie rozpoczyna się i kończy odpowiedzialność za opiekę nad powierzonymi dziećmi. Zgodnie z rekomendacją Koordynatora ds. dzieci informujemy, że stosowne zapisy znajdą się w dokumentacji związanej z wyjazdem w której zostanie określone kiedy następuje przekazanie dziecka pod

opiekę oraz, w którym momencie następuje przekazanie dziecka pod opiekę rodziców lub opiekuna prawnego.

2. Klub dopuszcza możliwość uczestnictwa rodzica lub opiekuna prawnego w aktywności sportowej dziecka związanej z koniecznością noclegu. W takiej sytuacji powstaje mniejszy ciężar odpowiedzialności za dziecko przez Klub.
3. Przypominamy, że w związku z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa (**art. 92 j ustawy z dnia 7 września 1991 r. o Systemie oświaty**), każdy organizator wypoczynku, w tym przypadku obozu sportowego, zgrupowania itp. ma obowiązek przekazania pełnych informacji rodzicom i opiekunom prawnym dzieci w zakresie:

- Terminu wyjazdu,
- Miejscu organizacji aktywności (dokładny adres),
- Jeśli aktywność jest w kilku miejscach to o dokładnej trasie i datach zmian lokalizacji,
- Programu aktywności,
- Regulaminu uczestnictwa.

Klub informuje, że zgodnie z rekomendacjami Koordynatora ds. dzieci przed każdym wyjazdem Klub będzie organizował spotkania trenerów i opiekunów z rodzicami, w celu dokładnego omówienia wyżej wskazanych punktów. Jeśli w trakcie próby organizacji takiego spotkania okazałoby się, że nie można zorganizować go fizycznie, Klub powinien poczynić kroki w celu zorganizowania takiego spotkania w formule online. W sytuacji, kiedy obie formuły są niemożliwe do zorganizowania, wówczas Klub ma obowiązek przygotowania dokładnego planu wyjazdu na piśmie i przekazania go wraz z regulaminem wyjazdu wszystkim rodzicom i opiekunom. Odbiór powinien być potwierdzony na piśmie przez każdego rodzica lub opiekuna prawnego.

4. Każdy rodzic otrzyma od Klubu tzw. numery telefonów alarmowe do opiekunów, którzy nadzorują podróż i cały wyjazd.

5. Zgodnie z rekomendacją Koordynatora ds. dzieci w ramach edukacji oraz samodyscypliny dzieci otrzymają do podpisania kodeks dobrego zachowania w trakcie podróży i pobytu na wyjeździe. W wymiarze prawnym będzie to miało oczywiście symboliczne znaczenie, natomiast w wymiarze psychologicznym i wychowawczym może okazać się bardzo pożytecznym zabiegiem edukacyjnym. Dokument taki powinien powstać we współpracy z dziećmi, aby to one w pierwszej kolejności w trakcie jego tworzenia podnosiły swoją świadomość o odpowiedzialności za siebie i innych uczestników wyjazdu, a także wskazywały na zagrożenia i nieodpowiednie zachowania.
6. Każdorazowy wyjazd dzieci na aktywności sportowe musi być potwierdzony pisemną zgodą rodziców lub opiekuna prawnego z podaniem kontaktu telefonicznego w razie nagłych przypadków. W sytuacji, kiedy istnieją realne problemy z uzyskaniem zgody drugiego rodzica lub opiekuna prawnego dopuszcza się wyrażenie zgody przez jednego rodzica lub opiekuna z zastrzeżeniem złożenia odpowiedniego oświadczenia w tym zakresie. W momencie odbierania zgody na udział dziecka w wyjeździe należy wypełnić ankietę dotyczącą podstawowego stanu zdrowia dziecka tj. czy choruje na jakieś choroby przewlekłe, czy przyjmuje na stałe jakiekolwiek leki, czy jest uczulone na jakieś składniki pożywienia, czy jest uczulone na jakiekolwiek leki lub suplementy diety (nie każdy medykament jest lekiem i wiele z nich jest suplementami diety).

IV. Organizowanie wyjazdów w przepisach prawa

1. Organizacja jakiegokolwiek wypoczynku dla dzieci niesie za sobą dużą odpowiedzialność oraz konieczność znajomości przepisów prawa, które regulują tego rodzaju sytuacje. Zatem, w pierwszej kolejności wskazać należy:

a) ustawa z dnia 7 września 1991 r. o Systemie oświaty,

b) rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 r. ws. wypoczynku dzieci i młodzieży.

2. Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa na organizatorze wypoczynku spoczywa obowiązek zgłoszenia kuratorowi oświaty właściwemu, ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania organizatora zamiary organizacji wypoczynku (**art. 92d ust. 1 ustawy o Systemie oświaty**). Zgłoszeniu nie podlegają jedynie wyjazdy trwające do 3 dni i organizowane przez szkołę, przedszkole lub placówkę oświatowo - wychowawczą.
3. Obowiązek dokładnego informowania rodziców o warunkach organizacji wypoczynku opisanych w **pkt 2.3-III.3** wynika bezpośrednio z **art. 92 j ustawy o Systemie oświaty**. Chcemy dodać na marginesie, że przedmiotowy obowiązek dotyczy również organizacji wypoczynku dla osób, które ukończyły 18 rok życia. Idąc dalej, ustawodawca w **art. 92 l ustawy o Systemie oświaty** wskazuje na szereg kolejnych obowiązków, jakie spoczywają na organizatorze wypoczynku. Jest to m.in. założenie tzw. karty kwalifikacyjnej uczestnika, konieczność zgłoszenia wypadku w trakcie wypoczynku. To na kadrze trenerskiej i opiekunach spoczywa obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa dzieci podczas wyjazdu. Dlatego też w pierwszej kolejności są to osoby, które jako pierwsze powinny biorąc pod uwagę ich rolę podczas wyjazdu, doświadczenie i wykształcenie ujawniać i eliminować potencjalne zagrożenia dla dzieci.
4. Mówiąc o roli trenerów i opiekunów podczas wyjazdu, ich doświadczeniu i wykształceniu wspomnianych w **pkt 2.3-IV.3** nie bez znaczenia jest **art. 92 p ustawy o Systemie oświaty**, który określa wymagania jakie zobligowany jest spełnić kierownik wypoczynku, aby mógł formalnie pełnić swoja funkcję.

a) **<u>Zatem, zgodnie z cytowanym art. 92p wspomnianej ustawy kierownikiem wypoczynku może być osoba, która:</u>**

1) nie była karana za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, z wyjątkiem przestępstwa określonego **w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17)**, przestępstwo określone w **rozdziale 7 ustawy**

z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939) albo wobec której nie orzeczono zakazu prowadzenia działalności związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi lub zakazu przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu.

2) ukończyła 18 lat.

3) posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe.

4) ukończyła kurs na kierownika wypoczynku.

5) posiada co najmniej trzyletnie doświadczenie w wykonywaniu zadań dydaktyczno-wychowawczych lub opiekuńczo-wychowawczych, uzyskane w okresie ostatnich 15 lat.

b) Wychowawcą wypoczynku może być osoba, która:

1) spełnia warunki, o których mowa w **pkt 23-IV.4.a.1-3**.

2) ukończyła kurs na wychowawcę wypoczynku.

5. Poza obowiązkiem zapewnienia odpowiedniej kadry podczas organizowanych aktywności sportowych, zobowiązany jest także do:

a) Zapewnienie dostępu do wykwalifikowanej opieki medycznej,

b) Dokładnego programu zajęć podczas wypoczynku,

c) Przygotowanie zajęć sportowych odpowiednich dla wieku, zainteresowań oraz potrzeb uczestników,

d) Przygotowanie zajęć sportowych z uwzględnieniem stanu zdrowia, sprawności fizycznej, a także posiadanych umiejętności przez uczestników,

e) Zapewnienia odpowiedniego żywienia z uwzględnieniem potrzeb uczestników w związku z aktywnością sportową,

f) Zapewnienia żywienia z uwzględnieniem zasad higieny,

g) Zapewnienia bezpiecznego korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego oraz bezpiecznego przebywania w górach,

h) Zapewnienia bezpiecznego korzystania z infrastruktury sportowej na obiektach, gdzie zorganizowano wypoczynek.

V. Zasady korzystania z szatni i łazienek

Zgodnie z rekomendacją Koordynatora ds. dzieci, Klub podczas planowania organizacji wypoczynku w szczególności podczas organizowanych wyjazdów jako czynniki wysokiego ryzyka będzie uwzględniał wspólne szatnie i łazienki. Dlatego też, wprowadzamy jasne i przejrzyste zasady korzystania z tych pomieszczeń podczas organizowanego wypoczynku.

VI. Zasady bezpieczeństwa dzieci w związku z korzystaniem z Internetu

1. W dobie dzisiejszej dominacji świata dzieci i młodzieży przez urządzenia elektroniczne i media elektroniczne wachlarz potencjalnych zagrożeń stał się o wiele szerszy, ale i bardzo niebezpieczny. Problematyczna stała się również kontrola nad dostępem do treści w Internecie jak i ich publikacji przez dzieci. Szczególnie niebezpieczne stały się wszelkie portale internetowe potocznie nazywane „Social Media – Media Społecznościowe", z których najczęściej korzystają dzieci w celu komunikowania się ze światem, czerpania wiedzy czy korzystania z proponowanej w nich rozrywki.

2. Dobra strona korzystania z tzw. mediów społecznościowych to, kiedy są tworzone, publikowane a następnie oglądane różnego rodzaju treści cyfrowe w postaci zdjęć czy filmów będących idealnym nośnikiem promocyjnym sportu, źródłem informacji o sporcie, ale także mogących służyć do celów edukacyjnych i rozwoju dzieci jako zawodników.

3. Ciemna strona korzystania z Internetu a przede wszystkim z tzw. mediów społecznościowych to, kiedy treści publikowane w Internecie mogą być zagrożeniem dla

bezpieczeństwa dzieci, mogą naruszać ich dobra osobiste, mogą naruszać ich prawo do prywatności, ale także mogą powodować naruszenie danych osobowych.

4. Działania prewencyjne, jakie wprowadził Klub w celu minimalizacji ryzyka wystąpienia zagrożeń, to powszechne uświadamianie rodziców jak i dzieci o istniejących zagrożeniach i niebezpieczeństwach. Niezależnie, wprowadzono zgodnie z przepisami RODO stosowne zgody na ewentualne przetwarzanie i eksploatację wizerunku dzieci.

5. W ramach wykonanego audytu wytypowaliśmy następujące potencjalne zagrożenia online, które mogą naruszać bezpieczeństwo i prawa dzieci:

a) Kontakt z osobami trzecimi w Internecie, w szczególności z osobami dorosłymi, które mogą próbować wykorzystać dziecko w związku z przewagą wynikająca z posiadanego doświadczenia życiowego i dojrzałości emocjonalnej,

b) Uwodzenie dzieci przez Internet w celu wykorzystania seksualnego tzw. Grooming,

c) Przetwarzanie danych osobowych niezgodnie z postanowieniami o RODO,

d) Stosowanie cyberprzemocy,

e) Stosowanie cyberstalkingu,

f) Permanentne nękanie, dręczenie i prześladowanie dzieci,

g) Dystrybucja i dostęp do materiałów o wątpliwej treści,

h) Dystrybucja i dostęp do materiałów obraźliwych.

6. Mając na uwadze powyższe zawarte w **pkt 2.3-VI.5** uznaliśmy, że sytuacje, które powinny wzbudzać w nas uzasadnione wątpliwości i obawy to:

a) W każdym przypadku, kiedy uznamy, że doszło naruszenia praw dziecka powinniśmy ten fakt natychmiast zgłosić na Policję,

b) W każdym przypadku, w którym mamy uzasadnione obawy, że mogło dojść do rażącego naruszenia praw dziecka, które zagraża jego bezpieczeństwu powinniśmy ten fakt natychmiast zgłosić na Policję,

c) Jeśli mamy wątpliwości co do intencji w związku z nagrywaniem filmów z dziećmi lub ich fotografowania powinniśmy z zachowaniem uzasadnionych przesłanek zgłaszać taki fakt do Koordynatora ds. dzieci, Zarządu Klubu lub w ostateczności na Policję,

d) W każdym przypadku, kiedy mamy uzasadnione wątpliwości i obawy co do zamiarów dorosłego w stosunku do dziecka powinniśmy reagować natychmiast w sposób zdecydowany i zdecydowany,

e) W każdym przypadku, kiedy doszło do wykorzystania wizerunku dziecka utrwalonego na zdjęciu lub filmie powinniśmy natychmiast zgłaszać nadużycie.

II.4 RODO – OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH

1. Już sam fakt uczestnictwa dzieci we współzawodnictwie sportowym w Klubie czy to w formie treningów, zawodów sportowych, obozów sportowych, itp. stanowi o konieczności przetwarzania danych osobowych. Dlatego też, uczestnictwo dzieci w sporcie każdorazowo wymaga zgody rodziców lub opiekuna prawnego. Zgody dotyczą przede wszystkim:

a) Formalnej zgody na uczestnictwo we współzawodnictwie sportowym, zgodnie z przyjętymi systemami szkolenia w Klubie,

b) Przetwarzania danych osobowych dzieci (uczestników),

c) Przetwarzania danych osobowych rodziców lub opiekunów prawnych.

2. Zgodnie z **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady Europy 2016/679 RODO z dnia 27 kwietnia 2016 r.** poprzez przetwarzanie danych osobowych rozumiemy wszystkie operacje jakich dokonujemy z danymi osobowymi od momentu ich pozyskania do momentu ich usunięcia.

3. PBD przygotowana została w oparciu o powszechnie obowiązujące przepisy prawa w tym w szczególności o przepisy związane z ochroną danych osobowych i zawiera szereg

dedykowanych dokumentów w postaci załączników do niniejszego opracowania w celu ich bezpośredniego stosowania bez wyjątku przez wszystkich członków Klubu.

4. Zgodnie z przepisami RODO konieczne jest uzyskanie następujących zgód na przetwarzanie danych osobowych dzieci od rodziców lub opiekunów prawnych:

a) Przed przystąpieniem dziecka do uczestnictwa w zajęciach sportowych w ramach struktur organizacyjnych Klubu konieczne jest uzyskanie zgody rodziców lub opiekunów prawnych na udział dziecka w treningach, zawodach sportowych, obozach sportowych, itp.

b) Zgoda powinna być wyrażona przez oboje rodziców lub wszystkich opiekunów prawnych. W sytuacji, kiedy istnieją realne problemy z uzyskaniem zgody drugiego rodzica lub opiekuna prawnego dopuszcza się wyrażenie zgody przez jednego rodzica lub opiekuna z zastrzeżeniem złożenia odpowiedniego oświadczenia w tym zakresie.

c) Dodatkowe zgody rodziców lub opiekunów prawnych wymagane są w związku z wystąpieniem konieczności udziału dziecka w aktywnościach w ramach struktur Klubu dotyczących:

1) Zawodów sportowych wyjazdowych związanych z przemieszczaniem się dziecka lub ewentualnym noclegiem poza domem,

2) Obozów sportowych,

3) Wypoczynku dziecka,

4) Wycieczek,

d) W związku z aktywnością dziecka opisaną w **pkt 2.4-4.c** konieczne jest dodatkowo uzyskanie zgody na przetwarzanie danych osobowych rodziców lub opiekunów prawnych.

e) Uzyskanie zgody rodziców lub opiekuna prawnego konieczne jest na rejestrowanie, utrwalanie, przetwarzanie i inne formy bezpłatnego wykorzystania wizerunku dziecka w trakcie aktywności sportowych na potrzeby podmiotu organizującego aktywności dla dzieci.

5. Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych art. 29 RODO

1) Do jednych z najważniejszych obowiązków administratora danych osobowych należy nadawanie uprawnień do ich przetwarzania. Następuje to z mocy prawa lub na podstawie umów o powierzeniu danych osobowych do przetwarzania w ramach bieżącej współpracy. Z uwagi na specyfikę działalności klubów sportowych co do zasady przetwarzają one duże zbiory danych osobowych w ujęciu ilościowym, dużo zbiorów danych osobowych w ujęciu rodzajowym w tym tzw. wrażliwe dane osobowe. Administrator sprawując kontrolę nad prawidłowością przetwarzania danych osobowych w przypadku posiadania tzw. dużej ilości danych osobowych, w tym danych osobowych wrażliwych powołuje IODO w celu sprawowania nadzoru nad prawidłowym przetwarzaniem danych osobowych oraz stosowną reakcją w sytuacjach, które wymagają jego interwencji. Mając na uwadze powyższe, w Klubie funkcjonuje procedura RODO, na podstawie której dane osobowe są przetwarzane. Niezależnie w związku z faktem, że w Klubie nie zachodzi obawa przetwarzania danych osobowych o tzw. dużej ilości danych wrażliwych, w Klubie nie występuje konieczność powołania IODO.

2) Przetwarzanie danych osobowych w myśl art. 29 RODO może nastąpić tylko i wyłącznie na mocy upoważnienia nadanego przez administratora danych osobowych. Tego rodzaju upoważnienia administrator w ramach Klubu nadaje m.in. trenerom, opiekunom, organizatorom aktywności dla dzieci, pracownikom medycznym, wolontariuszom, ale tylko w granicach i w związku z zakresem powierzonych obowiązków. Nie każda aktywność wyżej wymienionych osób musi wiązać się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, dlatego w tym zakresie warto konsultować wszelkie czynności na bazach danych osobowych z Administratorem. Wszystkie zgody na przetwarzanie danych osobowych podpisywane są zawsze przez administratora danych osobowych lub osobę przez niego wskazaną i działającą na podstawie udzielonego pełnomocnictwa. Zatem wyżej

wspomniane zgody na przetwarzanie danych osobowych administratorzy podpisują w imieniu:

a) Klubu sportowego,

b) Organizatora wycieczek,

c) Organizatora obozów czy zgrupowań,

d) Organizatora innych aktywności sportowych.

3) Osoby i podmioty, którym administrator udzielił stosowne zgody na przetwarzanie danych osobowych zobligowane są do ich bezwzględnego przestrzegania i uważa się, że są związane ich postanowieniami.

6. Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych dziecka w przedmiocie jego stanu zdrowia

1) Każdy podmiot działający w sporcie zobowiązany jest do uzyskania zgody rodziców lub opiekuna prawnego dziecka na przetwarzanie danych osobowych dotyczących jego stanu zdrowia. Przedmiotowe dotyczy w szczególności:

a) Uzyskanie zgody w zakresie podejmowania decyzji w zakresie ewentualnej hospitalizacji i ewentualnych zabiegów medycznych dziecka w sytuacji, kiedy problemy zdrowotne wymagają podjęcia tego rodzaju decyzji,

b) Uzyskania zgody w zakresie sprawowania opieki medycznej w związku z uczestnictwem dziecka we współzawodnictwie sportowym,

c) Uzyskania zgody w zakresie wykonania stosownych badań lekarskich oraz otrzymania orzeczenia lekarskiego o przeciwwskazaniach i możliwości uprawiania przez dziecko sportu,

d) Uzyskania zgody w zakresie pobierania krwi,

e) Uzyskania zgody w zakresie przetwarzania danych osobowych dotyczących stanu zdrowia dziecka.

2) Wyżej wymienione dokumenty zobowiązani są podpisać rodzice lub opiekun prawny dziecka. W sytuacji, w której nie ma możliwości, aby dokument podpisali oboje rodzice, dopuszcza się podpisanie przez jednego z nich wraz, ze złożeniem stosownego oświadczenia. Co znamienne, jeśli dziecko ukończyło 16 rok życie, na podstawie przepisów RODO wymagany jest również podpis dziecka na dokumencie.

7. Klauzula informacyjna ws. ochrony danych osobowych

1) W związku z przepisami RODO administrator danych osobowych ma obowiązek realizować prawa osób, których dane podlegają przetwarzaniu. Osoby, których dane osobowe są przetwarzane mają prawo do:

a) Wglądu w swoje dane,

b) Żądania wprowadzenia modyfikacji w swoich danych osobowych,

c) Żądania usunięcie danych osobowych,

d) Żądania uzyskania informacji o sposobie przetwarzania danych osobowych,

e) Żądania uzyskania informacji o celach przetwarzania danych osobowych.

2) Wykonanie obowiązku informacyjnego administratora danych osobowych wobec osoby następuje w przypadku wystąpienia jednej z dwóch przesłanek:

a) W sytuacji, kiedy dane osobowe zbierane są bezpośrednio od osoby, której dotyczą,

b) W sytuacji gromadzenia danych osobowych z innych źródeł niż osobiste, tj. ze źródeł zewnętrznych.

3) Wykonanie obowiązku informacyjnego ma na celu nie tylko uzyskanie przez osobę zainteresowaną informacji opisanych powyżej, ale również ma podnosić świadomość kto i w jaki sposób przetwarza jej dane osobowe.

4) Dostępność klauzuli informacyjnej dotyczącej przetwarzania danych osobowych powinna być powszechna i nie obarczona żadnymi barierami dostępu do niej. Dostępność klauzuli informacyjnej powinna być zrealizowana za pośrednictwem następujących środków:

a) Strona internetowa administratora,

b) Tradycyjna dokumentacja w formie papierowej (umowy, wnioski, formularze etc.),

c) Dokumentacja elektroniczna (maile, pliki, formularze elektroniczne etc.).

II.5 ZASADY POSTĘPOWANIA

1. W ramach przygotowania i wprowadzenia w Klubie zasad postępowania w związku ze współpracą z dziećmi oraz w związku z PBD powstanie dodatkowo dokument o nazwie ZBD. Wprowadzenie tego rodzaju regulacji prawnych nie będzie stanowić swoistej listy zakazów i nakazów wprowadzonych przez Klub a ma spełniać rolę wskazówek, zaleceń i rekomendacji w pracy z dziećmi. Z uwagi na wiele wątków, które będą podlegać regulacjom prawnym, organizacyjnym czy praktycznym założyliśmy, że powstanie kilka dokumentów ZBD, spersonalizowanych pod konkretne zagadnienia, o czym poniżej.

2. **ZBD dla osób, które pracują z dziećmi w tym w szczególności dla trenerów, opiekunów, wolontariuszy itp.** Z uwagi na fakt, że w sporcie znamienną rolę odgrywa w życiu każdego zawodnika trener, mamy bardzo dużą świadomość o odpowiedzialności jaka spoczywa na barkach każdego trenera. Trener powinien być dla każdego zawodnika wzorcem do naśladowania i to nie tylko podczas uprawiania sportu, ale także poza nim. To bardzo specyficzna rola, a jednocześnie obowiązek, jaki na trenerów nakładają nie tylko przepisy prawa powszechnie obowiązującego, nie tylko regulaminy wewnętrzne, ale także albo i przede wszystkim filozofia wynikająca z uprawiania sportu.

Mając na uwadze powyższe, zadaniem ZDB w tym przypadku jest to, aby wszystkie osoby pracujące z dziećmi miały świadomość wprowadzonych zasad, zaleceń, rekomendacji i co znamienne tzw. dobrych praktyk. Obowiązkiem każdej osoby, która wykonuje powierzone zadania w Klubie, związane ze współpracą z dziećmi jest to, że ma obowiązek znać postanowienia przedmiotowego ZBD oraz stosować je w swojej codziennej pracy z dziećmi. Jeśli to tylko możliwe, Koordynator ds. dzieci rekomenduje upublicznienie tego

ZBD w przestrzeni klubowej w miejscu eksponowanym i dostępnym dla wszystkich uczestników zajęć sportowych.

3. **ZBD dedykowane dla rodziców i opiekunów prawnych dzieci.** Podstawowym i głównym zadaniem rodziców i opiekunów prawnych dzieci jest angażowanie się w pierwszej kolejności w życie społeczności skupionej wokół klubów sportowych, a w dalszej kolejności w życie społeczności związkowej. Angażowanie się rodziców i opiekunów powinno polegać na wspólnej edukacji oraz motywacji dzieci tak aby razem z trenerami i opiekunami brali czynny udział w tworzeniu przyjaznych warunków do uprawiania Sportu przez dzieci. Rolą rodzica jest wspierać, współdziałać i w ramach możliwości pomagać.
4. **ZBD dla dzieci.** Powstanie tego dokumentu w ocenie i po rekomendacji Koordynatora ds. dzieci powinno nastąpić przy bezpośrednim udziale dzieci. Taki sposób przygotowania zasad, wpłynie na zwiększenie świadomości i odpowiedzialności dzieci oraz spowoduje, że będzie łatwiej egzekwować jego przestrzeganie. ZBD dla dzieci powinno być swoistego rodzaju przewodnikiem, który ułatwia funkcjonowanie dzieciom w codziennym życiu w sporcie.
5. **ZBD związane z zachowaniem bezpieczeństwa i prywatności dzieci w zakresie korzystania z szatni i łazienek.** Korzystanie przez dzieci z szatni i łazienek podczas aktywności sportowych może być potencjalnie jednym z największych zagrożeń. Regulacje związane z korzystaniem ze wskazanych pomieszczeń pozwolą na minimalizację ryzyka wystąpienia zachowań będących potencjalnym zagrożeniem.

II.6 ZASADY PROWADZENIA REKRUTACJI KADR

1. Bezpieczeństwo dzieci zawsze będzie uzależnione od kompetencji, odpowiedzialności i zaangażowania osób dorosłych, dlatego też warto poświęcić więcej czasu na odpowiednią rekrutację personelu. W celu przeprowadzenia bezpiecznej rekrutacji personelu w Klubie

wprowadziliśmy kilku niezależnych etapów. Poza weryfikacją kwalifikacji kandydatów na trenerów, opiekunów i innych osób warto zwracać uwagę na aspekty *senso stricte* psychologiczne i socjologiczne. Zatem, poprawne i skuteczne przeprowadzenie rekrutacji kadr będzie prowadzić do minimalizacji prawdopodobieństwa dopuszczenia do pracy z dziećmi osób, które mogłyby wykorzystać ten fakt. Dlatego w naszym PBD rekomendujemy bezpieczną ścieżkę rekrutacji.

2. Wspominając o tzw. ścieżce rekrutacji mamy przede wszystkim na myśli wprowadzenie jednolitego systemu rekrutacji w Klubie. Standaryzacja pozwala na określenie jasnych zasad dla wszystkich osób pracujących oraz konieczność stosowania tych samych zasad i klucza doboru odpowiednich pracowników na poszczególne stanowiska związane ze współpracą z dziećmi.

3. W związku z rekomendacją Koordynatora ds. dzieci wprowadzamy w Klubie pięcioetapowy system rekrutacji:

a) Jasna i czytelna redakcja ogłoszenia,

b) Przygotowanie i udostępnienie formularza zgłoszeniowego ws. przygotowania samooceny,

c) Przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej w obecności Koordynatora ds. dzieci w Klubie,

d) Weryfikacja formalna kandydata,

e) Bieżąca weryfikacja kandydata.

1) Ogłoszenie o pracę powinno zawierać następujące informacje:

- Szczegółowy profil kandydata do pracy, ze szczególnym uwzględnieniem takich elementów jak doświadczenie w pracy z dziećmi, posiadanie kwalifikacji zawodowych czy też posiadanie umiejętności miękkich związanych z pracą z dziećmi,
- Poinformowanie wszystkich kandydatów w sposób czytelny, że Klub jest zaangażowany w ochronę dzieci oraz wdrożył PBD i ZBG na podstawie obowiązujących przepisów prawa.

2) Formularz zgłoszeniowy ws. przygotowania samooceny przez kandydata do pracy z dziećmi w Klubie powinien być załączony do ogłoszenia o pracę. Dane z formularza

powinny stanowić podstawę do wstępnej weryfikacji kandydata, czy na etapie rekrutacji spełnia podstawowe wymagania, jakich oczekuje Klub.

3) Należy pamiętać, że w trakcie rozmowy kwalifikacyjnej kandydata do pracy w Klubie z dziećmi powinien być obecny Koordynator ds. dzieci. Prowadzący rozmowę kwalifikacyjną powinien zweryfikować wiedzę kandydata na temat zasad ochrony dzieci. W związku z tym, przygotowany jest zestaw pytań, które powinny paść podczas rozmowy kwalifikacyjnej. Przygotowany zestaw pytań ma nam dać odpowiedź, jakie podejście do pracy z dziećmi prezentuje kandydat.

4) Weryfikacja formalna kandydata na stanowisko do pracy z dziećmi wymaga podjęcia przez Klub szeregu czynności sprawdzających. Bez względu na charakter zatrudnienia: umowa o pracę, umowa cywilnoprawna Klub uprawniony jest do żądania od kandydata następujących danych osobowych:

1. Pozyskanie danych osobowych

a) Imię i nazwisko,

b) Data urodzenia,

c) Dane teleadresowe i dane kontaktowe,

d) Informację o wykształceniu kandydata, jeśli jest to niezbędne do wykonywania określonego rodzaju czynności na wskazanym stanowisku,

e) Kwalifikacje zawodowe, jeśli jest niezbędne do wykonywania określonego rodzaju czynności na wskazanym stanowisku,

f) Doświadczenie zawodowe, jeśli jest to niezbędne do wykonywania określonego rodzaju czynności na wskazanym stanowisku.

2. Oświadczenie o braku przeszkód do ubiegania się o stanowisko pracy ds. pracy z dziećmi a także weryfikacja posiadanych referencji. Każdy kandydat ma obowiązek wypełnić oświadczenie woli, w którym potwierdza, że nie występują żadne przeszkody

faktyczne i formalne do ubiegania się o stanowisko ds. pracy z dziećmi. Referencje należy zweryfikować osobiście z podmiotami, które je wystawiły.

3. Przed przystąpieniem do rozmowy kwalifikacyjnej rekomendujemy, aby zespół ds. rekrutacji obecny podczas rozmowy w pierwszej kolejności dokonał weryfikacji tożsamości kandydata. Należy potwierdzić dane osobowe z dokumentu tożsamości wydanego w trybie administracyjnym: dowód osobisty, prawo jazdy lub paszport, z danymi przekazanymi w złożonych dokumentach, w celu ubiegania się o dane stanowisko pracy.
4. Weryfikacja kwalifikacji zawodowych kandydata, które wskazał złożonej dokumentacji powinna się odbyć osobiście na podstawie przedstawionych oryginałów dyplomów, certyfikatów i świadectw.
5. Weryfikacja prawna kandydata do pracy na stanowisku ds. pracy z dziećmi to bardziej sformalizowany i złożony proces. Ustawodawca przewidział dwa źródła informacji, które Klub powinien bezwarunkowo zweryfikować, a mianowicie:

a) **Krajowy Rejestr Karny** – w tej sytuacji Klub jako pracodawca ma prawo na podstawie **art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym**, do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Rejestrze Karnym, w zakresie niezbędnym do prowadzenia rekrutacji i zatrudnienia, co do których z przepisów prawa bezpośrednio wynika wymóg niekaralności, korzystania w pełni z praw publicznych, a także do ustalenia posiadania uprawnienia do pełnienia określonej funkcji. Do prowadzenia zajęć sportowych w Klubie mogą zostać dopuszczeni jedynie trenerzy, którzy przedłożą aktualne na dzień ubiegania się o stanowisko trenerskie, zaświadczenie o niekaralności wydane przez Krajowy Rejestr Karny. Przedmiotowy obowiązek dotyczy również instruktorów sportu, nauczycieli, opiekunów i wychowawców podczas aktywności sportowych związanych z wyjazdem i noclegiem dzieci poza domem, tj.: obozy sportowe, wypoczynek, wycieczki etc.

b) **Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym** – na podstawie **art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym**, w przypadku zatrudniania lub dopuszczania osoby do współpracy z dziećmi w tym w szczególności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi na pracodawcy lub innym organizatorze takiej działalności ciąży obowiązek weryfikacji takiej osoby w rejestrze. Osoba, o której mowa w **art. 21 ust. 1 cytowanej ustawy**, przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w **art. 189 a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939)**, lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego. Osoba, o której mowa w **art. 21 ust. 1**, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi. Osoba, o której mowa w **art. 21 ust. 1**, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w **art. 21 ust. 4 lub 5**, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w **art. 21 ust. 4 – 6**, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym

państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w **art. 21 ust. 1**, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w **art. 189 a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii** oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. Oświadczenia, o których mowa w **art. 21 ust. 5 i 7**, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Informacje, o których mowa w **art. 21 ust. 2**, pracodawca lub inny organizator utrwala w formie wydruku i załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. Informacje oraz oświadczenia, o których mowa w **art. 21 ust. 3–7**, pracodawca lub inny organizator załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do takiej działalności.

5) Bieżąca weryfikacja kandydata

a) Warunkiem podjęcia współpracy z dziećmi jest złożenie podpisu pod oświadczeniem, w którym pracownik, opiekun, wolontariusz lub jakakolwiek inna osoba współpracująca z dziećmi potwierdzą, że zapoznali się z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa dzieci jakie panują w Klubie. Niniejsze dotyczy również potwierdzenie zapoznania się z procedurami związanymi z ochroną danych osobowych w tym zobowiązania do ich przetwarzania zgodnie z zakresem udzielonej zgody przez administratora. Niezależnie, każda wskazana osoba powinna uzyskać informacje o funkcjonowaniu w Klubie Koordynatora ds. dzieci, rolą którego jest wsparcie wszystkich członków w zakresie implementacji procedur, pomocy w interpretacji zapisów, ale także sprawowanie kontroli i nadzoru nad prawidłowym funkcjonowaniem procedur bezpieczeństwa dzieci w ich strukturach wewnętrznych. Ponadto, obowiązkowo należy uzyskać oświadczenie zatrudnionej osoby o niekaralności za przestępstwa przeciwko dzieciom z jednoczesnym obowiązkiem informowania Klubu o ewentualnym postawieniu zarzutów karnych lub wszczęciu postępowania karnego.

b) Kluczem do sukcesu każdego zawodnika poza osobistymi predyspozycjami, talentem i systematyką jest prawidłowa współpraca z trenerem. Trener jako osoba, która w życiu zawodnika pełni rolę wychowawczą, edukacyjną i szkoleniową sam jest zobligowany do:

- Posiadania odpowiednich kwalifikacji do uzyskania tytułu instruktora i/lub trenera. Osoby zatrudniane w Klubie w roli trenerów posiadają ukończone specjalistyczne studia w zakresie sportu lub posiadają wykształcenie średnie poparte odpowiednimi kursami i dyplomami instruktora sportu. W wyjątkowych przypadkach dopuszcza się do roli prowadzących zajęcia sportowe osoby, które wylegitymują się klasą mistrzowską w Sporcie.
- Trener zobligowany jest w związku z prowadzeniem swojej misji szkoleniowej do posiadania wizji szkoleniowej, planu szkolenia dzieci i młodzieży z uwzględnieniem wieku dzieci oraz co znamienne pasji, która w naszej ocenie jest bezcenna. Trener, który swoim

podejściem, empatią, wiedzą potrafi motywować dzieci do treningów odniesie sukces sportowy, ponieważ dzieci będą brały udział w treningach z większym zaangażowaniem i pasją, którą zaraża ich trener.

W ramach szkolenia kadry instruktorskiej i trenerskiej Klub wdrożył do systemu edukacji kadr problematykę związaną z bezpieczeństwem dzieci.

a) Dobry trener, to taki, który zna potrzeby i możliwości fizjologiczne swoich zawodników.

b) Dobry trener, to taki, który potrafi odpowiednio dobrać właściwe dla poszczególnych dzieci metody i środki szkoleniowe z uwzględnieniem ich możliwości, wieku i umiejętności.

c) Dobry trener musi posiadać tzw. umiejętności miękkie, aby potrafić budować u dzieci poczucie własnej wartości. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że cienka jest granica pomiędzy rzetelnym i prawidłowym budowaniem własnej wartości u zawodnika na podstawie osiąganych wyników sportowych i progresu w treningach, a nie doprowadzeniem do nieprawidłowej samooceny spowodowanej nadmiernymi pochwałami a co gorsza pochwałami w miejscu, gdzie trener powinien omówić z zawodnikiem elementy wymagające poprawy i korekty. Należy pamiętać jednak, że krytyka jest wskazana, ale tylko i wyłącznie konstruktywna oraz prowadzona w sposób, w którym dzieci nie będą czuły obawy przed krytyką lub karą,

d) Do cech dobrego trenera/instruktora na pewno zaliczyć możemy cierpliwość i umiejętność stworzenia przyjaznej i wesołej atmosfery. Otoczenie, które wokół Klubu zbuduje trener musi wzbudzać w zawodniku poczucie bezpieczeństwa i komfortu psychicznego. W pracy trenera/instruktora nie ma miejsca na niczym nie uzasadnione zachowania o charakterze agresywnym, wulgarnym czy noszącym znamiona mobbingu. Trener dba również o to, aby prowadzić szkolenie dzieci wolne od wszelkiego rodzaju przejawów dyskryminacji. Edukacja trenera ma prowadzić do wypracowania u dzieci nawyków, które pozwolą uniknąć indywidualnego lub społecznego oceniania cech członka społeczności sportowej

w Sporcie, jakości prowadzonych treningów, samopoczucia i efektywności dzieci. Trener może się podjąć oceny jedynie kompetencji dziecka, które są kształtowane i rozwijane w Klubie,

e) Trener w ramach współpracy z dziećmi ma obowiązek stosować tzw. dobre praktyki trenerskie. Zaliczymy do nich:

1) Trener ma obowiązek dawać swoim postępowaniem świadectwo najwyższych standardów.

2) Trener powinien być przykładem dla swoich zawodników.

3) To trener ustala zasady współpracy, biorąc pod uwagę potrzeby grupy.

4) Rozmowa z trenerem indywidualnie czy grupowo ma zawsze formę dialogu.

5) W opiece nad zawodnikami trener stosuje takie same standardy, jakie chciałby, aby były stosowane wobec własnego dziecka.

6) Trener dba zawsze o potrzeby zawodników i traktuje ich potrzeby priorytetowo.

7) Trener nie skąpi pochwał swoim zawodnikom, szczególnie wtedy, kiedy zawodnik zasłużył na nie swoją postawą.

8) Trener dba o to, aby w grupie i poza nią nie dochodziło do żadnych przejawów dyskryminacji.

9) Trener wykorzystuje potencjał integracyjny grupy poprzez stosowanie różnych metod budowania więzi pomiędzy zawodnikami.

10) Trener czuwa nad dobrą atmosferą w grupie i reaguje natychmiast oraz stanowczo na wszelkie przejawy agresji, prześladowania, mobbingu czy dokuczania.

11) Trener stosuje jasne i przejrzyste kryteria oceny zawodników.

12) Trener buduje w zawodnikach poczucie uczestniczenia we wspólnocie sportowej.

III. PROCEDURY NA WYPADEK NADUŻYCIA

III.1 Co stanowi nadużycie wobec dzieci

1. **Na wstępie należy podkreślić, że wdrożenie i przestrzeganie niniejszych zasad i procedur ma na celu minimalizować do maksimum ewentualne zjawiska związane z nadużyciami wobec dzieci.** Z doświadczenia jednak wiemy, że podejmowanie jakichkolwiek działań prewencyjnych nie jest w stanie w 100% zabezpieczyć naszego środowiska sportowego przed ryzykiem wystąpienia sytuacji niepożądanych. Dlatego też, świadomość i znajomość przedmiotowych procedur ma spowodować, abyśmy potrafili takie zjawiska rozpoznać, jak najszybciej zidentyfikować, a co znamienne skutecznie im zapobiegać i reagować odpowiednio do sytuacji. Pamiętajmy także, aby nigdy nie ignorować sygnałów, jakie dają nam dzieci, wysłuchajmy tego co chcą nam powiedzieć i jeśli stwierdzimy, że wystąpiło zagrożenie kierujemy swoje kroki do osób kompetentnych, które pomogą rozwiązać problem. Zawsze, jeśli nie wiecie jak postąpić w danej sytuacji lub jest dla Was nie jasna możecie się skontaktować z Rzecznikiem ds. dzieci działającym przy PZS. Pamiętajmy także, że zgłaszamy nie tylko nadużycia stanowiące popełnione przestępstwo, ale także reagujemy i zgłaszamy zachowania, które hipotetycznie mogą stanowić zagrożenie lub też naruszenie panujących w Klubie wytycznych opisanych w PBD i ZBD.
2. **Rozpoznane i zdefiniowane rodzaje nadużyć, jakie są stosowane wobec dzieci:**

a) Przemoc fizyczna,

b) Przemoc seksualna,

c) Przemoc psychiczna,

d) Zaniedbanie,

e) Prześladowanie.

1) Mówiąc o przemocy fizycznej stosowanej wobec dziecka powinniśmy podejść do tego zjawiska racjonalnie i bardzo ostrożnie z uwagi na fakt, że Sport, którą uprawiają dzieci w Klubie należy do grupy dyscyplin sportowych kontaktowych. Zatem, powinniśmy potrafić

odróżnić, które zachowania mogą stanowić nieuzasadnioną przemoc fizyczną, a które mogą wynikać bezpośrednio ze specyfiki sportu. Jako, że przemoc fizyczna wydaje się jednym z najłatwiej rozpoznawalnych zagrożeń, tak w sporcie musimy zawsze z rozsądkiem podchodzić do wszelkich zgłoszeń. Sport w niektórych jego odmianach z założenia wymaga od zawodników, w tym dzieci bezpośredniego kontaktu fizycznego związanego ze stosowaniem technik tanecznych, akrobatycznych w parach, grupach i indywidualnie. Uprawianie Sportu wiąże się również z odczuwaniem i uodparnianiem na ból, a także licznymi śladami typu otarcia, siniaki, krwiaki, zwichnięcia, skręcenia, czy też złamania kości. Potencjalnie mogą one wyglądać jak ślady przemocy fizycznej. Dlatego, co podkreślamy bardzo ważne jest, aby kadra trenerska, opiekunowie i inne osoby współpracujące z dziećmi w Klubie posiadały zdolności, wiedzę i co znamienne doświadczenie w zakresie rozpoznawania, identyfikacji i klasyfikacji zagrożeń wynikających z ewentualnej przemocy fizycznej. W związku z powyższym zgodnie ze specyfiką Sportu wszelkiego rodzaju kontakt fizyczny, które wykonywany jest w ramach szkolenia zawodników nie może stanowić przemocy fizycznej. Natomiast, jeśli w/w kontakty fizyczne dziecka z dzieckiem, dziecka z trenerem nie mają związku z wykonywanymi programami szkoleniowymi i konkretnymi ćwiczeniami czy technikami Sportu, wówczas będzie to stanowiło o stosowaniu przemocy fizycznej i będzie podlegało zgłoszeniu. Również zachęcanie dzieci do agresywnych zachowań, nie mających nic wspólnego z prowadzonymi zajęciami sportowymi będzie stanowiło naruszenie zasad bezpieczeństwa dziecka i będzie podlegało stanowczej reakcji oraz zgłoszeniu. Jeśli już wspominamy o zjawisku agresji, należy przyjąć, że złość, agresja tzw. kontrolowana są nieodłącznymi elementami w sporcie. Natomiast, jeśli chcemy, żeby agresja w sporcie nie miała negatywnej konotacji powinna być wprost połączona z zasadami, regułami i regulaminami w danej dyscyplinie sportu. Dlatego agresja nie jest rywalizacją, bo rywalizacja jest postawą, nie jest

też gniewem, bo gniew jest emocją. Jest zachowaniem, którego celem jest sprawienie drugiej osobie przykrości. Rozróżnić należy kilka rodzajów agresji:

a) **Agresja wroga** – Oznacza takiego rodzaju zachowanie jednej z osób, której intencją jest wyrządzenie drugiej osobie krzywdy,
b) **Agresja instrumentalna** – Oznacza taki rodzaj zachowania, kiedy działanie może wyrządzić krzywdę, lecz intencją tego działania jest inne określone zachowanie np. zdobycie punktu,
c) **Asertywność** – Oznacza taki rodzaj zachowania, który może wydawać się agresywny, ale nie wyrządza nikomu krzywdy, przykładowo w różnych dyscyplinach sportu z głośnymi okrzykami, jednak bez intencji atakowania go osobiście.

Agresja dopuszczalna i niedopuszczalna

- **agresja dopuszczalna** występuje wtedy, gdy jest przejawem agresji instrumentalnej, przykładowo zawodnik wpada w złość, która motywuje go do działania, jednak nadal trzyma się reguł, zasad i regulaminów,
- **agresja niedopuszczalna** występuje wówczas, kiedy jest przejawem agresji wrogiej, kiedy ten sam zawodnik pod wpływem złości przestaje przestrzegać reguł, zasad i regulaminów.

d) **Związek między agresją, a aktywnością sportową** – agresja jest jedną z 10 cech osobowości człowieka łączonych z sukcesem w sporcie. Jest nawet takie powiedzenie, że „mili faceci nie wygrywają". W stwierdzeniu tym należy jednak uznać za czynnik przewodzący asertywność, a nie agresję. W ostatnim okresie wraz ze wzrostem zawodowstwa w sporcie (i idącymi za tym gratyfikacjami finansowymi) odnotowany został znaczący wzrost agresji instrumentalnej. Wynika z tego, że agresja może przynieść korzyści zawodnikowi, lecz gniew związany z agresją wrogą jest bezproduktywny, gdyż ujemnie wpływa na koncentrację i podejmowanie decyzji.

2) **Kolejnym nadużyciem, jakie zostało rozpoznane i spenalizowane jest przemoc seksualna wobec dzieci.** Przemoc seksualna czy też seksualne wykorzystywanie dzieci to jedno z najniebezpieczniejszych zagrożeń, jakie może wystąpić w stosunku do dzieci. Do wykorzystania seksualnego dzieci zaliczyć możemy wszelkiego rodzaju zachowania, które naruszają sferę seksualności dziecka. Należeć będą do nich z pewnością:

- Dwuznaczne propozycje,
- Rozmowy z podtekstami,
- Nieprzyzwoite zdjęcia,
- Oglądanie z dziećmi zdjęć o charakterze seksualnym,
- Angażowanie dzieci do różnego rodzaju czynności seksualnych,
- Komentarze o charakterze seksualnym.

Zgodnie z zasadami w Klubie i rekomendacjami Koordynatora ds. dzieci, nawet jeśli osoba poniżej 18 roku życia a mająca ukończony 15 rok życia wyraziła zgodę i chęć na czynności seksualne z osobą dorosłą lub inną osobą niepełnoletnią, nadal tego rodzaju zachowanie będziemy oceniać w kategoriach wykorzystania seksualnego m.in. z uwagi na fakt niezachowania równowagi relacji między osobami zaangażowanymi w czynności seksualne. Nie bez znaczenia będzie miała również znaczenie różnica wieku takich osób, różnica wynikająca z doświadczenia życiowego, czy także wykorzystania swojej pozycji w związku z pełniona funkcją w stosunku do dziecka. Pamiętać należy, że zgodnie z **art. 200 § 1 Kodeksu karnego** każda czynność seksualna z dzieckiem, które nie ukończyło 15 roku życia jest przestępstwem, nawet jeśli nastąpiło to za zgodą dziecka. Jako, że w sporcie często dochodzi do kontaktu fizycznego pomiędzy zawodnikami musimy mieć na uwadze fakt, aby kontakty fizyczne nie wykraczały poza normy dopuszczane zasadami dyscypliny sportu.

3) **Przemoc psychiczna to jedno z tych zagrożeń, które jest najtrudniejsze do stwierdzenia, rozpoznania i wykazania.** Nawet subtelna różnica w zachowaniu czy semantyka mogą mieć wpływ na ocenę pozytywną lub negatywną w zachowaniu danej osoby. Do zachowań mogących świadczyć o stosowaniu przemocy psychicznej wobec dzieci zaliczyć możemy:

- Permanentną krytykę dziecka,
- Groźby stosowane wobec dziecka,
- Wykluczanie dziecka,
- Krzyczenie na dziecko,
- Poniżanie dziecka,
- Wyśmiewanie dziecka,
- Faworyzowanie wybranych dzieci,
- Stosowanie niewspółmiernych kar do przewinień,
- Stosowanie kar o nadmiernym wysiłku fizycznym.

Jako, że większość wyżej wymienionych zachowań jest oczywistymi naruszeniami praw dzieci i może stanowić czy też stanowi bezpośrednio przemoc psychiczną, tak niektóre z nich wymagają dużo bardziej dokładnej analizy i szerszego spojrzenia na problem z uwzględnieniem faktu, że mamy do czynienia ze sportem. Jednym z zachowań, które powinno być rozpatrywane indywidualnie jest z pewnością „Krzyczenie na dzieci". W sporcie nader często zdarza się krzyczeć czy mówić z podniesionym głosem co może wynikać bezpośrednio z systematyki szkolenia zawodników, charakterystyki danego ćwiczenia czy też w uzasadnionych przypadkach panowania nad grupą młodych i niesfornych zawodników. Dlatego nie każdy przejaw podniesienia głosu, krzyku na dzieci będzie stanowił o ewentualnym zagrożeniu dla dziecka. Podobnie może być ze stosowaniem kar wobec zawodników, którzy swoim zachowaniem zasłużyli na ich ukaranie. Kary mają mieć przede wszystkim charakter wychowawczy, a nie represyjny. Niewspółmierność kary do

przewinienia czy też stosowanie kar o nadmiernym wysiłku fizycznym powinno również podlegać indywidualnej ocenie opartej o obiektywne przesłanki. Tylko i wyłącznie stosowanie kar jako środka represyjnego i obiektywnie naruszających standardy rzetelnej oceny mogą stanowić o spowodowaniu zagrożenia dla dziecka.

4) Poprzez zaniedbanie rozumieć należy wszelkiego rodzaju zachowania dorosłych sprowadzające się do niewystarczającego wsparcia emocjonalnego dla dziecka, a także celowego i permanentnego nie zwracania uwagi na dziecko. O zaniedbaniu powiemy także, jeśli w ramach prowadzonych zajęć sportowych Klub czy organizator wyjazdu nie są w stanie zapewnić dziecku nadzoru, profesjonalnej opieki medycznej, odpowiedniej ilości jedzenia czy też wymaganych ubrań. Dla przykładu, za przejawy zaniedbania uznać należy:

- Brak zapewnienia wykwalifikowanej opieki medycznej podczas zawodów sportowych, obozów sportowych, zgrupowań kadry narodowej,
- Brak zapewnienia wykwalifikowanej kadry trenerskiej i wykwalifikowanej opieki,
- Brak wiedzy trenerów i opiekunów, gdzie znajdują się dzieci podczas obozów sportowych, zgrupowań kadry narodowej, wypoczynku czy zawodów sportowych,
- Brak zapewnienia bezpiecznego transportu podczas wszelkich wyjazdów,
- Brak zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości napojów dla dzieci podczas zawodów sportowych, obozów sportowych, zgrupowań kadry narodowej, wycieczek, wyjazdów etc.,
- Brak wymaganych badań lekarskich oraz orzeczenia lekarskiego o zdolności do uprawiania sportu.

Zaniedbanie jako takie posiada zatem bardzo szeroką definicję, a katalog czynności niepożądanych jest otwarty i dynamicznie się zmienia. Jednocześnie warto podkreślić, że zaniedbanie jest jednym z cięższych przewinień dorosłych w stosunku do dzieci. Z reguły zaniedbania wynikają z nonszalancji, braku świadomości o odpowiedzialności prawnej, a także niedbalstwa. Sam fakt niezapewnienia wykwalifikowanej opieki medycznej podczas zawodów sportowych, obozów

sportowych czy zgrupowań kadry, niezapewnienie wykwalifikowanej kadry szkoleniowej i opiekuńczej, brak nadzoru na realizacją aktywności dzieci w tym przykładowo niedopilnowanie weryfikacji bezpieczeństwa dzieci podczas podróży świadczyć może o skrajnej nieodpowiedzialności osób dorosłych i należy traktować jako wysoce naganne.

Za naruszające zasady bezpieczeństwa dzieci uznać należy także dopuszczanie do uprawiania sportu dzieci nie posiadające aktualnych wyników badań i orzeczenia lekarskiego zezwalającego na uprawianie sportu. Zgodnie bowiem z **art. 37 ustawy o Sporcie** każdy zawodnik bez wyjątku, uczestniczący we współzawodnictwie sportowym organizowanym w Klubie jest obowiązany do uzyskania orzeczenia lekarskiego o stanie zdrowia umożliwiającym bezpieczne uczestnictwo w tym współzawodnictwie. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określają, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania orzeczeń lekarskich, o których mowa w ust. 1, a także zakres i częstotliwość wymaganych badań lekarskich, uwzględniając specyfikę współzawodnictwa sportowego.

Zgodnie z ustawą o Sporcie, współzawodnictwo sportowe to nic innego jak rywalizacja sportowa o charakterze indywidualnym lub zespołowym, ukierunkowana na uzyskanie, przez osoby uczestniczące, optymalnych rezultatów dla danego sportu. W związku z tym, szkolenie zawodników w tym ich udział w treningach sportowych stanowi część współzawodnictwa sportowego, ponieważ cały proces szkoleniowy, treningowy nastawiony jest przede wszystkim na osiąganie jak najlepszych wyników sportowych. Ustawodawca nie rozróżnia w tym miejscu wyników sportowych jako tych, osiąganych podczas zawodów sportowych, czy wyników sportowych jako podnoszenia kwalifikacji sportowych przez zawodnika. W obu przypadkach dążymy do uzyskania jak najlepszych wyników sportowych.

Redakcja **art. 37 ust. 1 ustawy o Sporcie** może u niektórych wzbudzać wątpliwości dotyczące tego, w której chwili powstaje obowiązek legitymowania się przez zawodnika stosownym orzeczeniem lekarskim. Literalne brzmienie przepisu wskazuje bowiem na to, że zainteresowana

osoba fizyczna, która ma obowiązek uzyskania stosownego orzeczenie lekarskiego, posiada status zawodnika uczestniczącego już we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy. Podmiot zobowiązany do uzyskania orzeczenia jest bowiem określany jako "Zawodnik uczestniczący we współzawodnictwie". Interpretując normę wyrażoną w komentowanym przepisie z uwzględnieniem reguł wykładni funkcjonalnej, należy jednak przyjąć, że obowiązek uzyskania orzeczenia aktualizuje się jeszcze przed przystąpieniem do współzawodnictwa sportowego organizowanego przez polski związek sportowy. Spoczywa on na zawodniku (tj. na osobie uprawiającej dany sport) zarówno już uczestniczącym we współzawodnictwie w danym sporcie, jak i niebiorącym dotychczas w ogóle udziału w takim współzawodnictwie, zamierzającym dopiero uczestniczyć w szczególnym współzawodnictwie, którego organizatorem jest polski związek sportowy. Obowiązek przewidziany w **art. 37 ust. 1 ustawy o Sporcie** dotyczy więc zawodników uczestniczących we współzawodnictwie sportowym organizowanym samodzielnie przez związki sportowe, o których mowa w **art. 6 ustawy o Sporcie**, czy też organizowanym samodzielnie przez kluby sportowe bądź inne podmioty.

5) Realizując misję szkolenia i wychowania dzieci poprzez sport musimy mieć na uwadze także zagrożenia wynikające z tzw. prześladowania. W dzisiejszych czasach najczęściej występujące przejawy prześladowania odbywają się za pośrednictwem Internetu. W zdecydowanej mierze tego rodzaju zagrożenia występują w kontaktach pomiędzy rówieśnikami tj. dzieci w stosunku do innych dzieci. Formy prześladowania mogą przybrać także inną formę aniżeli tylko cyberprzemocy. Jako prześladowanie możemy zdefiniować takie zachowania jak przemoc fizyczną dziecka wobec dziecka w postaci uderzenia, kradzieży czy celowego uszkodzenia mienia. Przez prześladowanie rozumieć należy także wszelkiego rodzaju akty dyskryminacja i braku tolerancji.

3. Definiując nadużycia, jakie mogą wystąpić w dyscyplinie sportu powinniśmy mieć świadomość, że samo ich nazwanie nie daje gwarancji pełnej identyfikacji ryzyka naruszenia bezpieczeństwa dziecka. W związku z dużą dynamiką rozwoju świata nie jesteśmy w stanie

przewidzieć wszystkich możliwych zagrożeń jakie mogą wystąpić. Zdajemy sobie sprawę, że część z nich nie jest nam w ogóle znana w dniu powstania niniejszego dokumentu, ale wprowadzenie skutecznych metod monitoringu zachowań, procedur jakie powinny obowiązywać w kontaktach z dziećmi czy sposobów w jaki należy reagować na wszelkie nawet potencjalne zagrożenia, służą nam również, aby prawidłowo lokalizować nowe źródła zagrożeń. Jako, że Sport jest z reguły aktywnością kontaktową, uczestnicy zajęć sportowych, zawodów sportowych są narażeni na różnego rodzaju kontuzje. W związku z powyższym rekomendujemy, aby we współpracy z dziećmi kłaść szczególną uwagę na rozsądne i właściwe prowadzenie treningów z uwagi na wiek, umiejętności i stan zaawansowania dzieci w dyscyplinie Sportu. Każdy przejaw prowadzenia treningów w sytuacji, kiedy dziecko zgłasza niedyspozycję, ewentualną kontuzję lub problemy natury fizycznej związane z wykonaniem ćwiczeń uznać należy za niedopuszczalne i naganne. Do sytuacji, które potencjalnie mogą stanowić zagrożenie, a w swojej istocie są dopuszczalne w ramach zdrowej i rozsądnej rywalizacji sportowej jest na pewno wywieranie presji na osiągnięcie za wszelką cenę jak najwyższego wyniku sportowego. Takie oddziaływanie na zawodnika może doprowadzić nie tylko do kontuzji fizycznej, ale może wywołać szkody w psychice dziecka. Sport dla dziecka w pierwszej kolejności powinien być zabawą, prawidłowym rozwojem psychomotorycznym, edukacją, wychowaniem a dopiero w dalszej kolejności wynikami sportowymi.

4. Kontakt fizyczny zawodników w dyscyplinie sportu jest nieodłączną częścią systemu szkoleniowego. Dlatego też bardzo ważne jest prawidłowe monitorowanie w celu niedopuszczenia do sytuacji, w której pod pretekstem treningu, ćwiczeń czy rywalizacji sportowej zawodnicy przekroczą granice tzw. dozwolonego kontaktu fizycznego, a przejdą tym samym do przemocy fizycznej. Do kontaktu fizycznego w sporcie dochodzi nie tylko w ramach współzawodnictwa sportowego, ale może dochodzić podczas takich czynności jak przebieranie w szatni, kąpiel po treningu lub zawodach sportowych, wizyty u masażysty

lub fizjoterapeuty. Wymienione okoliczności na pewno możemy zakwalifikować do tych, które stanowić mogą wysokie ryzyko wystąpienia ewentualnych naruszeń praw dziecka. Dlatego rekomendujemy, żeby podczas indywidualnych wizyt dzieci u masażysty czy fizjoterapeuty, dziecko zawsze było pod opieką innej osoby dorosłej przykładowo trenera, opiekuna, lekarza, etc.. Wprowadzenie tego rodzaju praktyki nie stanowi tylko i wyłącznie ochrony dzieci przed sytuacjami niepożądanymi, ale jest również ochroną osoby dorosłej przed ewentualną konfabulacją lub nieprawidłową oceną rzeczywistości przez dziecko.

5. Aktywności sportowe, które są organizowane z tzw. sesjami wyjazdowymi i koniecznością noclegu dzieci poza domem należą do grupy takich sytuacji, które mogą sprzyjać osobom, które chciałyby wykorzystać sytuację i wyrządzić krzywdę dziecku. Szczególnie niebezpieczne mogą być kontakty seksualne z dziećmi, dlatego rekomendujemy, aby w trakcie tego rodzaju aktywności zapewniać odpowiednią ilość opieki i nadzoru nad dziećmi. Przez odpowiednią ilość osób dorosłych koniecznych dla zapewnienie bezpieczeństwa podczas sprawowania opieki nad dziećmi rozumieć należy pozostawanie w kontakcie wzrokowym z dziećmi co najmniej dwóch opiekunów. Nie bez znaczenia pozostaje również kwestia weryfikacji przez opiekunów miejsca pobytu dzieci oraz środka transportu.

6. Budując relacje między dziećmi i trenerami, opiekunami lub innymi osobami dorosłymi odpowiedzialnymi za opiekę nad dziećmi musimy mieć świadomość, że psychika dziecka jest skonstruowana w ten sposób, że zaufanie dziecka wobec osoby dorosłej, a w szczególności trenera czy opiekuna jest bezgraniczne co stawia osobę dorosłą zawsze w pozycji uprzywilejowanej w stosunku do dziecka. Trenerzy zazwyczaj odgrywają znaczącą rolę w życiu młodego zawodnika, będąc dla niego wzorem, nauczycielem, przewodnikiem. Szczególną rolę w życiu młodych zawodników pełnia trenerzy dzieci z rodzin dysfunkcyjnych. Wówczas rola trenera zdecydowanie się rozszerza i staje się nie tylko wychowawcą, ale zaczyna zastępować brakujące ogniwa w życiu dziecka. Tak bliskie relacje powodują, że dzieci stają się bezbronne wobec dorosłych, są łatwym celem dla osób

dorosłych, które chciałyby skrzywdzić dziecko. Co potwierdzają badania naukowe, dzieci nader często w związku z bliskimi relacjami z trenerami i opiekunami w klubie czują się zobowiązane wobec osób dorosłych, aby spełniać ich zalecenia i życzenia bez protestu. W ich ocenie dorosły to osoba zaufana o niepodważalnym autorytecie w związku z czym, dzieci w takich relacjach nie podejmują racjonalnie wytłumaczalnych decyzji i co znamienne często mogą one prowadzić do nadużyć ze strony dorosłych, którzy chcą wykorzystać dziecko.

7. W Sporcie bardzo często treningi polegają na pracy w stałych grupach, gdzie dzieci od dawna się znają, wspólnie rozwijają swoje umiejętności i poznają świat. Niestety praca w grupie to praca z dziećmi o różnych charakterach, temperamencie, zdolnościach i talencie, dlatego też poczucie przynależności do pewnej określonej społeczności, bycie jej częścią i wspólne budowanie tej społeczności ma niebagatelny wpływ na rozwój psychiczny dziecka. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt poczucia bezpieczeństwa i akceptacji. Trener decydując się na budowę grupy sportowej lub team-u musi mieć świadomość, że staje się odpowiedzialny za jej wszystkich członków. To trener ustala zasady, wyznacza granice i pilnuje realizacji ustalonych zasad. Budowanie hierarchii w grupie sportowej wśród dzieci powinno odbywać się z zachowaniem tzw. starszeństwa wynikającego z wieku lub stanu zaawansowania w dyscyplinie. Taki podział ról może mieć dobry wpływ na inne dzieci, dla których starsze i bardziej doświadczone dzieci mogą być nie tylko kolegami, ale i wzorcami. Rekomendujemy, aby cały czas dokładnie monitorować sposób w jaki hierarchia powstaje i się rozwija. Te same zachowania wynikające z ustalonej hierarchii, które mogą być pożyteczne dla dzieci, mogą stać się zagrożeniem wynikającym z nieprawidłowej kontroli nad ich realizacją. W konsekwencji źle zarządzanej grupy, w której dochodzi do zaburzeń na tle prawidłowej komunikacji, tolerancji i wsparcia, nadużycia jakie mogą mieć miejsce to prześladowanie, brak akceptacji, agresja słowna i w efekcie tego agresja fizyczna. Dlatego

rolą trenera jest nie tylko prowadzić zajęcia sportowe, ale i edukować dzieci, uczyć odpowiedzialności jedno za drugie a co znamienne wpajać empatię i tolerancję.

8. Na co należy zwracać uwagę, aby precyzyjnie i w odpowiednim czasie rozpoznać zachowania niepożądane i nadużycia wobec dzieci. Najpierw powinniśmy rozpatrzyć sytuacje, w których dowiadujemy się o nieprawidłowościach i może to nastąpić bezpośrednio na naszych oczach lub możemy otrzymać taką informację od osób trzecich, czyli potencjalnych świadków naocznych takich zachowań. Pamiętajmy też, że nie zawsze muszą to być zgłoszenia dotyczące nieodpowiednich zachowań, ale mogą one dotyczyć zauważonych niepokojących znaków, które zawsze powinniśmy brać na serio i poddać wnikliwej weryfikacji i dalszemu monitoringowi.

a) Znaki, których nie powinniśmy bagatelizować:

1) Wszelkiego rodzaju obrażenia fizyczne tj. siniaki, rany, zadrapania czy oparzenia. Naszą uwagę zwrócić powinny również ewentualne rany i blizny mogące stanowić o samookaleczeniach.

2) Zwracajmy uwagę na dzieci, które wykazują nienaturalny chód czy też skarżą się na ból podczas normalnego chodzenia.

3) Zamykanie się dziecka w sobie, unikanie kontaktu z rówieśnikami i osobami dorosłymi.

4) Nagłe zmiany nastroju, humoru czy samopoczucia, w szczególności kiedy dziecko z niewyjaśnionych przyczyn staje się nerwowe, reaguje wprost nieproporcjonalnie i nienaturalnie do sytuacji, lub staje się agresywne.

5) Niska samoocena dziecka, psychiczne linczowanie się dziecka wyrażone w ten sposób, że dziecko o tym mówi, że do niczego się nie nadaje, że jest nieprzydatne, bezwartościowe.

6) Opowiada o sytuacjach związanych ze naruszeniami praw dziecka w stosunku do innych dzieci, z którymi uczestniczy w aktywnościach związanych z uprawianiem sportu.

7) Często powracające choroby związane z układem pokarmowym jak bóle żołądka, trudności z jedzeniem, trudności z wypróżnianiem się dziecka.

8) Dziecko ewidentnie unika konkretnych osób, wręcz izoluje się od nich.

b) Musimy zwracać uwagę na nienaturalne zachowania osób dorosłych w tym w szczególności nie wolno nam bagatelizować znaków świadczących o:

1) Nieuzasadnionym i szczególnym wyróżnianiu jednego lub więcej dzieci, które może być odebrane jako faworyzowanie.
2) Braku prawidłowego nadzoru nad dziećmi, który może skutkować tym, że osoby dorosłe, odpowiedzialne za opiekę nad dziećmi nie wiedzą co się z nimi dzieje, gdzie się w danej chwili znajdują i co robią.
3) Niestosownym zachowaniu w obecności dziecka, używaniu słów powszechnie uznawanych za wulgaryzmy.
4) Ewidentne niestosowanie się do zasad określonych w stosownych dokumentach przez Klub w tym szczególności do PBD i ZBD.
5) Wyrażania się w stosunku do dziecka w sposób naruszający jego strefę komfortu tj. sferę seksualną dziecka.
6) Nieuzasadnione i niekonstruktywne opinie o dziecku, stosowanie tzw. nie dozwolonej krytyki.
7) Dążenia przez sztab szkoleniowy do osiągania wysokich wyników sportowych z ewidentnym naruszeniem praw dziecka w szczególności polegających na narażaniu dziecka na kontuzje, pomijaniu stanu psychicznego dziecka, nie braniu pod uwagę możliwości psychofizycznych dziecka.
8) Stany lękowe.

c) Co może stanowić podstawy do uzasadnionej obawy o wystąpienie nadużyć wobec dzieci:

1) Informacje od osób trzecich, będących świadkami wydarzeń stanowiących naruszenie praw dziecka.

2) Ustalenie ponad wszelką wątpliwość, że pomimo udziału dziecka w zajęciach sportowych w Sporcie, zaobserwowane obrażenia na ciele nie pochodzą z udziału w treningach tylko są efektem stosowanej przemocy fizycznej.
3) Dziecko ewidentnie unika sytuacji, w której razem z innymi dziećmi musi się przebrać z ubrania codziennego w ubranie na trening.
4) Otrzymamy relację od dziecka, w której opowie nam o sytuacjach jakie je spotkały bądź spotykają a świadczące o stosowaniu wobec niego przemocy psychicznej lub fizycznej. Musimy mieć też na uwadze, że im młodsze dziecko tym mniejsza świadomość na temat tego, co może stanowić przemoc psychiczną i fizyczną a co może być moralnie i społecznie dopuszczonymi normami wychowania dziecka.

d) **Reasumując, mówiąc o wykorzystywaniu dzieci dzielimy je na fizyczne, behawioralne i rozwojowe.** Poniżej prezentujemy zdefiniowane zagrożenia:

1) **Nadużycia fizyczne:**

- **Fizyczne** – zadrapania, ślady ugryzień, siniaki, oparzenia, nieleczone urazy,
- **Behawioralne** – tendencje do samookaleczania się, permanentne ucieczki lub próby ucieczki, nieuzasadniona agresja, wycofanie, lęki i strach przed powrotem do domu, chorobliwy strach przed kontaktami z dorosłymi.

2) **Nadużycia emocjonalne:**

- **Fizyczne** – nagłe zaburzenia mowy, moczenie i brudzenie łóżka, oznaki samookaleczenia, problemy z nawiązaniem i utrzymaniem relacji z rówieśnikami,
- **Behawioralne** – kołysanie się, ssanie kciuka, lęki przed zmianami, permanentna ucieczka, zachowania wymagające uwagi.

3) **Zaniedbywanie:**

- **Fizyczne** – permanentne odczuwanie głodu, narażanie na niebezpieczeństwo, brak sprawowania nadzoru, nieodpowiednie ubranie, niedostateczna higiena osobista, nieleczone choroby,

- **Behawioralne** – permanentne zmęczenie, uczucie bezradności, brak dobrych relacji z rówieśnikami, niska samoocena, niskie poczucie własnej wartości, kompulsywne jedzenie, żebranie.

4) **Nadużycia seksualne:**

- **Fizyczne** - Skargi dziecka na bóle lub krwawienie z części intymnych, propozycje seksualne składane dzieciom, trudności związane z chodzeniem lub siedzeniem, anoreksja i bulimia, używanie substancji zabronionych w tym w szczególności środków dopingujących, narkotyków i innych zabronionych prawem środków,
- **Behawioralne** – Depresja, stany lękowe, nieodpowiedni język lub nieodpowiednia wiedza seksualna i nieadekwatna do wieku dziecka, propozycje seksualne, niska samoocena, strach przed ciemnością, izolacja od ludzi.

W tym miejscu zwracamy uwagę na fakt, że obowiązkiem nie jest podejmowanie decyzji w przedmiocie czy doszło do nieodpowiedniego zachowania czy nadużycia. Obowiązkiem każdego członka Klubu zgodnie z niniejszym PBD i ZBD jest zgłaszanie wszelkich obaw i podejrzeń do Koordynatora ds. dzieci działającego w Klubie lub w uzasadnionych przypadkach, niepozostawiających wątpliwości bezpośrednio odpowiednich służb.

III.2 Zasady współpracy z odpowiednimi służbami

Współpraca interdyscyplinarna w przedmiocie przeciwdziałania nadużyciom wobec dzieci może zapewnić realną pomoc krzywdzonemu dziecku i poprawę sposobów udzielania takiej pomocy. Obowiązek ochrony dzieci przed wszelkimi nadużyciami spoczywa na dorosłych, a w szczególności na: rodzinie, środowisku sąsiedzkim, pracownikach pomocy społecznej, systemu edukacji i ochrony zdrowia, funkcjonariuszach policji i straży miejskiej, prokuratury i sądownictwa.

System ochrony dziecka przed krzywdzeniem jest wtedy skuteczny, gdy razem działają w nim wszystkie osoby w ramach swoich kompetencji. W tym celu PBD opracowane przez Klub zawiera zestaw narzędzi oraz określone procedury działania w przypadku nadużyć wobec dzieci w Sporcie, ale także poza naszą dyscypliną sportową. Zgłoszenie obaw lub zaistniałych incydentów, a następnie współpraca z innymi podmiotami umożliwia spojrzenie na sytuację z różnych perspektyw i powzięcie odpowiednich środków następczych. Należy pamiętać, że pomoc nie kończy się w momencie zawiadomienia odpowiednich organów. Postępowania sądowe zarówno karne, jak i cywilne mogą zakończyć się orzeczeniami sądów w zakresie ukarania sprawców oraz uregulowania sytuacji opiekuńczo-wychowawczej dziecka. Rodzina może zostać objęta dozorem kuratora. Krzywdzący dziecko rodzic może zostać skazany na karę pozbawienia lub ograniczenia wolności, może też zostać orzeczony zakaz bezpośredniego kontaktu z dzieckiem. Na sprawcę przestępstwa przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego, np. trenera lub opiekuna oraz przestępstwa z użyciem przemocy przeciwko osobie najbliższej mogą zostać nałożone środki karne, przykładowo w postaci zakazu prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi, czy obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakaz kontaktowania się z określonymi osobami.

1. POLICJA

Do zadań policji, zgodnie z ustawą z dnia 6 kwietnia 1990 r. o policji, należy ochrona życia i zdrowia ludzi, organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi. Policja ma obowiązek reagowania w sytuacji zagrożenia życia, zdrowia i bezpieczeństwa dzieci oraz stwierdzenia przestępstwa wobec dziecka. W tym celu policja m.in. wszczyna procedurę Niebieskiej Karty, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów oraz

Wytycznymi i Wyjaśnieniami Komendanta Głównego Policji oraz interweniuje w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego, w związku z przemocą w rodzinie.

2. PROKURATURA

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie przewiduje zadania dla prokuratury, a wśród nich współpracę z podmiotami, które są elementami systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Prokurator rejonowy może wydelegować prokuratora do współpracy z organami administracji samorządowej, do uczestnictwa w zespole interdyscyplinarnym czy też pracy w grupach roboczych. Ponadto, prokuratura jest podstawowym organem prowadzącym postępowanie przygotowawcze (tj. postępowanie karne na etapie przed skierowaniem aktu oskarżenia do sądu). Niektóre sprawy przekazywane są do prowadzenia policji decyzją prokuratora.

3. PLACÓWKI OŚWIATOWE

Ustawa o systemie oświaty zobowiązuje szkołę do wspomagania wychowawczej roli rodziny oraz do zapewnienia opieki uczniom pozostającym w trudnej sytuacji życiowej. Rola szkoły w systemie ochrony dziecka przed krzywdzeniem jest znacząca. Nauczyciele mają możliwość regularnego obserwowania funkcjonowania dziecka oraz zmian w jego zachowaniu. Pedagog i psycholog szkolny mają możliwość zdiagnozowania sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka. W przypadku uzyskania informacji, że uczeń, który nie ukończył 18 lat, jest ofiarą przemocy lub przestępstwa, szkoła powinna powziąć kroki wynikające z ustawy. Obowiązki w tym zakresie ciążą na nauczycielach, wychowawcy klasy, pedagogu i dyrektorze szkoły.

4. POMOC SPOŁECZNA

Jednym z ustawowych zadań pomocy społecznej jest opieka nad dzieckiem i rodziną. W zakresie pomocy ustawa nakłada szereg obowiązków na pracowników pomocy społecznej. Powinni oni wspierać rodziny mające trudności w wypełnianiu przez nich zadań jako rodziny np. w formie poradnictwa rodzinnego. Realizując prawo dziecka do ochrony przed poniżającym traktowaniem i karaniem, pracownik pomocy społecznej mający podejrzenie krzywdzenia dziecka przeprowadza m.in. rodzinny wywiad środowiskowy, sporządza notatkę służbową, w razie stwierdzenia przemocy w rodzinie wypełnia formularz „Pomoc społeczna– Niebieska Karta". Po stwierdzeniu przemocy wobec dziecka składa wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego i nieletnich lub zawiadamia stosowne organy o możliwości popełnienia przestępstwa. Pracownik socjalny (jeden z zawodów pracujących w ośrodkach pomocy społecznej) w przypadku bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia dziecka w związku z przemocą domową ma również prawo odebrać je z rodziny, w której do przemocy dochodzi.

III.3 Zgłaszanie naruszeń i działania w następstwie ujawnionych naruszeń

Każda osoba, która powzięła informację o stosowaniu przemocy wobec dziecka ma prawny i moralny obowiązek zgłoszenia tego faktu odpowiednim osobom i organom.

1. Kodeks postępowania karnego w **art. 304 § 1** określa, że każdy kto dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję. Mimo, że za niezgłoszenie podejrzenia popełnienia przestępstwa nie grozi żadna kara, za wyjątkiem wyraźnie prawem przewidzianych szczególnych sytuacji, jest to moralny obowiązek każdego praworządnego człowieka.
2. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej w **art. 12 ust. 1** określa, że osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych lub zawodowych powzięły podejrzenie o popełnieniu ściganego z urzędu przestępstwa z użyciem przemocy domowej, niezwłocznie zawiadamiają o tym policję lub prokuratora.

Natomiast zgodnie z ust. 2, osoby będące świadkami przemocy domowej powinny zawiadomić o tym policję, prokuratora lub inny podmiot działający na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.

3. Wszystkie instytucje publiczne i organizacje pozarządowe oraz społeczne, w których odbywa się edukacja, szeroko rozumiana opieka nad dziećmi, a także jednostki zapewniające porządek publiczny, bezpieczeństwo i ochronę zdrowia oraz życia mieszkańców powinny tworzyć system ochrony praw dzieci, a w razie wykrycia aktów krzywdzenia dzieci skutecznie przeprowadzić odpowiednie działania. Obowiązek współpracy określa **art. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej**.
4. Przyjęte przez Radę Ministrów na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, rozporządzenie z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty" oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta" określa sposób postępowania wobec przemocy w rodzinie, w tym przemocy wobec dzieci.
5. Wypracowane schematy postępowania interwencyjnego służb, szczególnie odpowiedzialnych za ochronę bezpieczeństwa dziecka, zwiększają gwarancje ochrony praw dzieci, wyczulenie na każdy nieprawidłowy sygnał płynący od dziecka lub wynikający z obserwacji. Pracownicy policji, służb miejskich tj. pomocy społecznej, ochrony zdrowia, edukacji i wszystkich placówek działających na rzecz dzieci ściśle ze sobą współpracują, stosują wypracowane schematy działań służące ochronie dobra i bezpiecznego rozwoju dziecka.
6. Tworzony przez Klub system ochrony dzieci opisany w PBD i ZBD rozumiany jest jako połączenie działań klubu i osób fizycznych pracujących z dziećmi, przy współpracy z organizacjami działającymi na podstawie obowiązujących przepisów prawa w sferze ochrony dzieci przed różnymi formami krzywdzenia i zaniedbywania. Klub zobowiązany jest do opracowania i wdrażania wewnętrznych procedur w tym zakresie. Podejmowanie

czynności zgodnie z procedurami zapewni poczucie bezpieczeństwa osobie interweniującej, a konsekwentne stosowanie procedur zapewni bezpieczeństwo dzieciom i ułatwi podejmowanie właściwych działań.

7. Jeśli trener lub rodzic jest świadkiem krzywdzenia dziecka lub podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone ma obowiązek powiadomić o tym: pomoc społeczną, policję lub szkołę w celu podjęcia przez te instytucje działań w ramach swoich obowiązków służbowych. Szczególną czujność należy zachować w sytuacji, gdy dziecko nie jest objęte opieką i wsparciem żadnych instytucji. Jest to dziecko, które może być pozostawione samo sobie i problem jego krzywdzenia może zostać niezauważony. Składając zawiadomienie (telefonicznie, pisemnie, ustnie, mailowo) uruchamia się procedury chroniące dziecko. Złożenie zawiadomienia nie wymaga zgody rodziców lub opiekunów krzywdzonego dziecka. Lepiej powiadomić służby „na wyrost", niż zaniechać działań i dopuścić do ewentualnej tragedii.
8. Klub w związku z niniejszym PBD zobowiązuje wszystkich swoich członków do stosowania opracowanego wzoru formularza zgłoszeniowego w razie wystąpienia incydentu lub obawy w związku z bezpieczeństwem dzieci. W przypadku skorzystania z takiego formularza, należy wypełniony wysłać lub złożyć do kierownictwa – organizatora aktywności związanych z uprawianiem Sportu a także do Koordynatora ds. dzieci działającego w Klubie.
9. Innym obowiązującym do stosowania narzędziem opracowanym i umieszczonym w PBD jest wzór formularza przyjęcia zgłoszenia i plan działań następczych. Taki formularz powinna wypełnić osoba przyjmująca zgłoszenie incydentu pozostającego w związku z bezpieczeństwem dzieci i przekazać do kierownictwa - organizatora aktywności sportowych związanych z uprawianiem Sportu a także Koordynatora ds. Dzieci działającego w Klubie.

10. DANE KONTAKTOWE DO OSÓB I ORGANIZACJI

a) Rzecznik ds. Dzieci w Klubie:

- Adres e-mail: ...../tel. +48 ……

b) Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka – 800 12 12 12 (numer bezpłatny)

c) Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę – 116 111 (numer bezpłatny)

d) Telefon dla rodziców, nauczycieli i innych profesjonalistów pracujących z dziećmi oferujących poradnictwo prawne i psychologiczne w zakresie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, a także pomocy psychologicznej dziecku przeżywającemu trudności prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę - 800 100 100 (numer bezpłatny)

e) Komitet Ochrony Praw Dziecka – 22-626 94 19

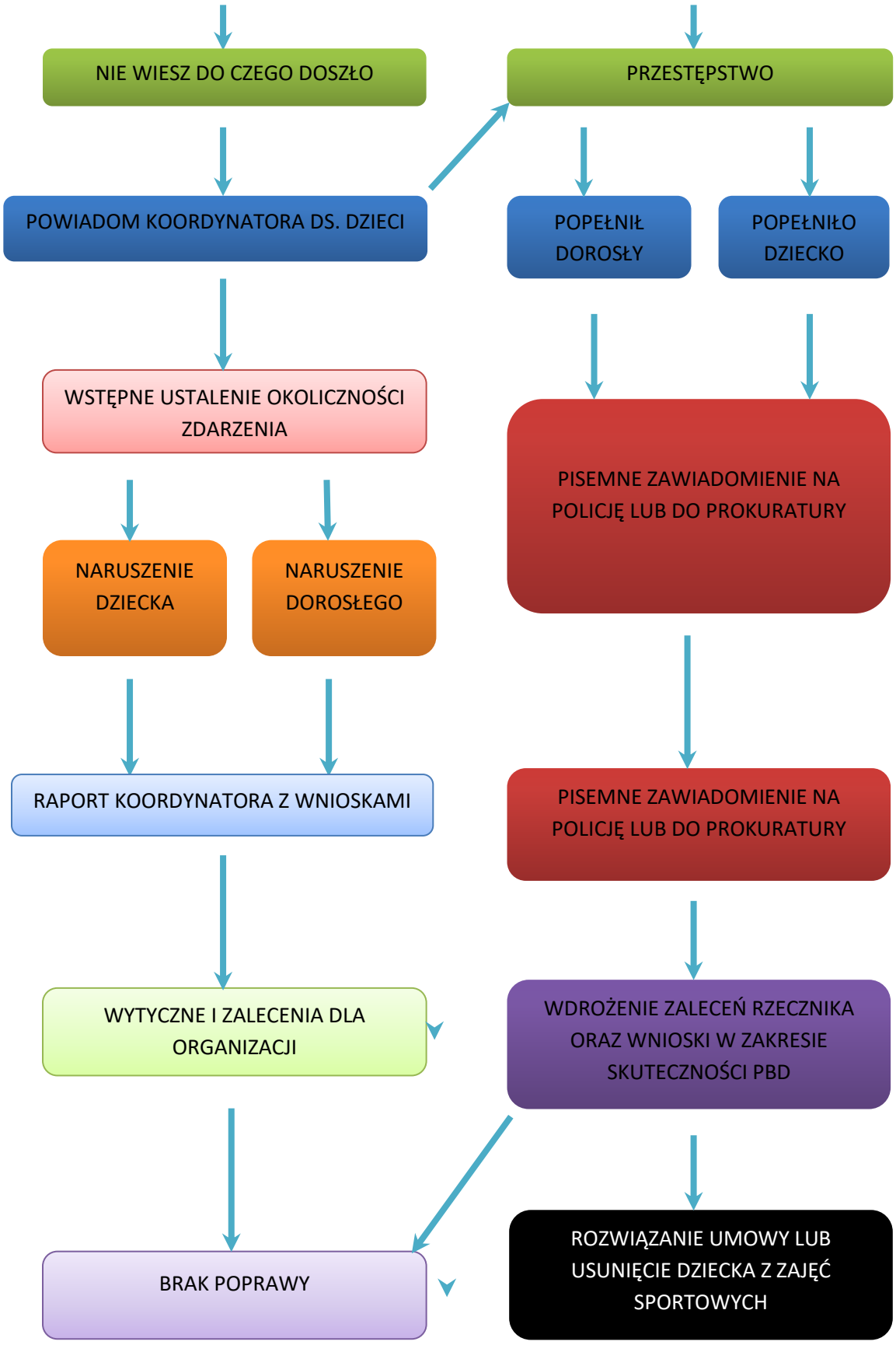
f) Policja – 997

g) Numer alarmowy – 112

h) Straż Miejska – 986

i) Najbliższy Ośrodek Pomocy Społecznej

III.4 Procedura zgłaszania nadużyć wewnątrz organizacji (SCHEMAT)

Powyższy schemat prezentuje prawidłowy przepływ informacji oraz podejmowanych czynności i procedury na wypadek wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dziecka w środowisku wewnętrznym.

1. W sytuacji, kiedy mamy uzasadnione podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub otrzymamy zgłoszenie takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, każdy ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji zarządowi organizacji (klubowi) oraz osobie koordynującej bezpieczeństwo dzieci. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową. Notatka zawsze musi zostać przekazana do Koordynatora ds. dzieci w Klubie.
2. Interwencja prowadzona jest przez Koordynatora ds. dzieci we współpracy z zarządem Klubu. Dane Koordynatora ds. dzieci (imię, nazwisko, email, telefon) muszą zostać podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.
3. Jeśli dokonano zgłoszenia związanego z wyrządzeniem krzywdy dziecku ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji lub zarządu organizacji, wówczas interwencja prowadzona jest bezpośrednio przez Rzecznika ds. dzieci PZS.
4. Do udziału w interwencji dopuszczamy możliwość zaproponowania i zaproszenia specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich doświadczenia i pomocy przy rozmowie z dzieckiem, o ile ich obecność będzie służyła ochronie najlepszego interesu dziecka.
5. Zarząd organizacji (klubu) informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).
6. Po poinformowaniu opiekunów, zarząd organizacji (klubu) składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie „5", ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej, wniosek o wgląd w sytuację

rodziny do sądu rodzinnego. Dla skuteczności prowadzenia działań, kluczowa jest treść pisma, a nie jego tytuł bądź forma.

7. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik do niniejszej PBD. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizację (klub).
8. Wszyscy pracownicy organizacji (klubu) i inne osoby, które powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
9. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.
10. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.
11. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika/współpracownika organizacji (klubu) osoba ta zostaje natychmiast odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy. O zdarzeniu informuje się Koordynatora ds. dzieci w Klubie, który przekazuje organizacji (klubowi) wytyczne i zalecenia.
12. Zarząd organizacji (klubu) przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Podczas rozmów zarząd organizacji (klubu) podejmuje czynności mające na celu

precyzyjne ustalenie przebiegu zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji wg. załącznika.

13. Zarząd organizacji (klubu) organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o ewentualnej potrzebie i możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb. Notatka ze spotkania musi zostać przekazana do Koordynatora ds. dzieci w Klubie.

14. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, zarząd organizacji (klubu) ma obowiązek złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa we właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuraturze.

15. W przypadku gdy pracownik dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, zarząd organizacji (klubu) powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać pracownika podejrzewanego o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, rekomendujemy, aby rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby.

16. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez organizację (klub), lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren organizacji, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

17. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w organizacji (klubie) np. na zajęciach grupowych należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzeniem oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawanym krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto, należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia

przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji zgodnie z załącznikiem. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji. Informacja o zdarzeniu musi zostać przekazana Koordynatorowi ds. dzieci w Klubie, który przygotowuje wytyczne i zalecenia dla organizacji (klubu).

18. Wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

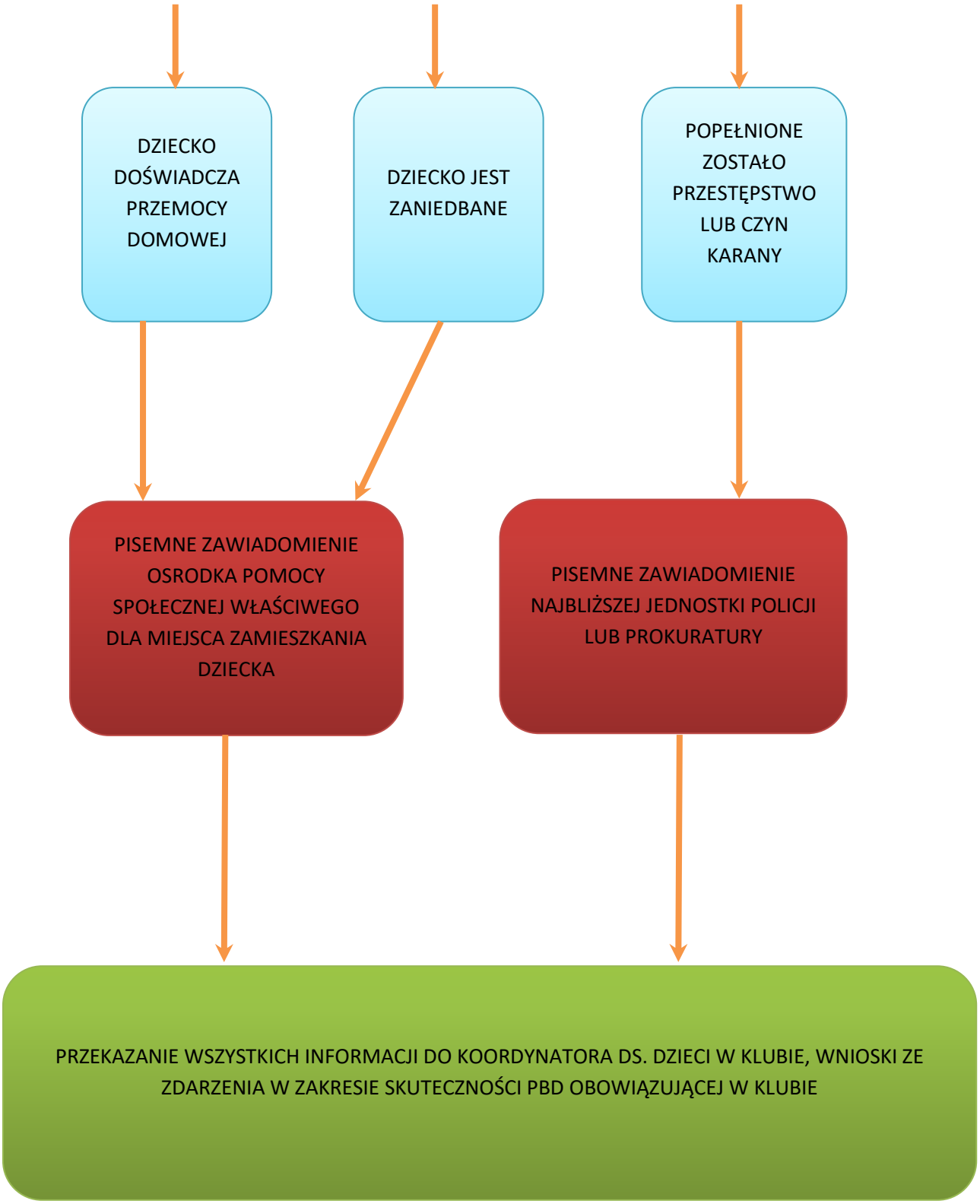
19. Wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka, które było poddane krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

20. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

21. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.

22. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuraturę poprzez złożenie pisemnego zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

III.5 Procedury zgłaszania nadużyć w środowisku zewnętrznym (SCHEMAT)

Powyższy schemat prezentuje prawidłowy przepływ informacji oraz podejmowanych czynności i procedury na wypadek wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dziecka w środowisku zewnętrznym.

1. W przypadku wystąpienia uzasadnionego podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub inną osobę, każdy ma obowiązek sporządzenia zawiadomienia i przekazania uzyskanej informacji zarządowi organizacji (klubu). Zawiadomienie może mieć formę pisemną lub mailową. Wzór zawiadomienia stanowi załącznik do PBD. Przedmiotowe zawiadomienie musi zostać również złożone Koordynatorowi ds. dzieci w Klubie.
2. Interwencja prowadzona jest przez zarząd organizacji (klubu), który może wyznaczyć na stałe do tego zadania/zadań inną osobę. Zgodnie z rekomendacjami ustawodawcy w Klubie wyznaczony jest koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci, którego dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.
3. W przypadku wyznaczenia innej osoby do prowadzenia interwencji pod pojęciem „zarządu organizacji (klubu)" należy rozumieć osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji.
4. Do udziału w interwencji dopuszczamy możliwość zaproponowania i zaproszenia specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich doświadczenia i pomocy przy rozmowie z dzieckiem, o ile ich obecność będzie służyła ochronie najlepszego interesu dziecka.
5. Zarząd organizacji (klubu) informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura, policja, sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).
6. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem „5", zarząd organizacji (klubu) składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia dziecka do instytucji wskazanych w punkcie poprzednim, ewentualnie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji, wniosek o wgląd w sytuację dziecka do ośrodka pomocy społecznej,

wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego. Dla skuteczności prowadzenia działań, kluczowa jest treść pisma, a nie jego tytuł bądź forma.

7. Dalszy tok postępowania należy do kompetencji instytucji wskazanych w punkcie „6".

8. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik do PBD. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizację (klub). Kartę interwencji przekazuje się Koordynatorowi ds. dzieci w Klubie.

9. Każda osoba, która powzięła informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, jest zobowiązana do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane z mocy prawa uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

10. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

11. W przypadku gdy dokonano zgłoszenia krzywdzenia dziecka ze strony rodziców/opiekunów bądź przez osobę trzecią (obcą, bądź spokrewnioną), kierownictwo organizacji (klubu) przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Kierownictwo organizacji (klubu) stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji stanowiącej załącznik do PBD. Karta interwencji musi zostać przekazana również Koordynatorowi ds. dzieci w Klubie.

12. Kierownictwo organizacji (klubu) organizuje spotkanie z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

13. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo kierownictwo organizacji (klubu) sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo jednostki policji lub prokuratury.
14. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń i wywiadu środowiskowego wynika, że rodzice lub opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo lub jest dysfunkcyjna (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic i/lub inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź - w przypadku przemocy i zaniedbania - konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty, lub ewentualnie ustalenia asystenta rodziny.
15. Dalszy tok postępowania należy w kompetencji i zadań własnych instytucji, o których mowa powyżej.

IV. EDUKACJA I KOMUNIKACJA

Sam fakt przygotowania czy posiadania kompleksowych procedur związanych z ochroną bezpieczeństwa dzieci nie jest wystarczające, aby zapewnić im bezpieczeństwo.

Zatem, co należy zrobić, abyśmy mogli powiedzieć, że w Klubie jest bezpiecznie?

Przede wszystkim musimy przygotowane procedury i wdrożyć, tak aby stały się z jednej strony częścią zasad Klubu. W celu wprowadzenia reguł w życie, należy przede wszystkim informować o działaniach mających za zadanie ochronę i bezpieczeństwo dzieci. Obejmuje to między innymi szkolenia i warsztaty, aby wszyscy zaangażowani w Klubie znali środki ochronne i zasady aktywności z dziećmi oraz ich znaczenie dla Klubu. Komunikacja i podnoszenie świadomości są ważne zarówno dla osób, które pracują w Sporcie jako trenerzy, sędziowie, fizjoterapeuci, wolontariusze, ale także dla dzieci i ich rodziców/opiekunów prawnych.

Dzieci i rodzice muszą być świadomi znaczenia działań podejmowanych przez Klub na rzecz ochrony dzieci, aby mieć pewność, że kwestia jest traktowana poważnie. Dzieci i rodzice muszą również wiedzieć, kiedy i gdzie zgłaszać swoje obawy.

1. **Edukacja w zakresie bezpieczeństwa i ochrony dzieci – szkolenia, wykłady, kursy, warsztaty.**

Przyjęcie PBD w Klubie oraz wprowadzanie procedur i środków zapobiegawczych w celu minimalizacji lub uniknięcia incydentów związanych z bezpieczeństwem dzieci nie jest wystarczające, aby zapewnić, że ochrona dzieci będzie skuteczna. Podobnie rzecz ma się z opracowaniem planu działania w odpowiedzi na incydenty i nadużycia nie spełni swojej roli, jeśli ich beneficjenci nie będą wiedzieli, jak rozpoznać nadużycie lub jak zgłosić swoje obawy. Aby realnie i skutecznie wprowadzić w życie ochronę dzieci w Klubie, wszystkie osoby zaangażowane w Sport muszą mieć przede wszystkim świadomość wagi problemu i posiadać niezbędną wiedzę, jak korzystać z przygotowanej dokumentacji i wiedzy a także jak wdrożyć zasady i procedury. Można to osiągnąć na wiele sposobów, np. w formie przewodników, ulotek informacyjnych, plakatów, ale najskuteczniejszą metodą są szkolenia. Zarówno przed objęciem funkcji trenera lub opiekuna, jak i w czasie ich pełnienia, osoby te powinny uczestniczyć w regularnych szkoleniach podnoszących ich kwalifikacje nie tylko w zakresie pracy merytorycznej i wiedzy tzw. około treningowej, jak np. prawidłowe żywienie sportowców, prawidłowe opracowywanie mikro i makro cykli treningowych, ale także z obszaru bezpieczeństwa i ochrony dzieci. W związku z faktem, że do tej pory w ramach działalności Klubu nie były prowadzone żadne aktywności w kierunku edukacji kadr, Klub będzie cyklicznie organizował szkolenia dla kadry pracowniczej i trenerskiej w zakresie ochrony praw dzieci. W tym momencie poza przygotowaniem merytorycznym większej koncentracji wymagają aspekty psychologiczne.

2. Rekomendacje Koordynatora ds. dzieci w zakresie propozycji szkoleń

a) Dedykowane kadrze trenerskiej w przedmiocie identyfikacji przejawów znęcania się nad dziećmi, identyfikacji sytuacji szczególnego ryzyka w Sporcie, czy też eliminacji obaw osób związanych z pracą z dziećmi w zakresie obaw związanych z ochroną dzieci

b) Dedykowane pracownikom i wolontariuszom w przedmiocie identyfikacji sytuacji szczególnego ryzyka w Sporcie, czy też eliminacji obaw osób związanych z pracą z dziećmi w zakresie obaw związanych z ochroną dzieci

c) Dedykowane osobom związanym z koordynacją spraw związanych z bezpieczeństwem dzieci, w tym w szczególności w przedmiocie sposobu weryfikacji i reakcji na przypadki kwalifikujące się do skierowania do zewnętrznych instytucji zajmujących się ochroną dzieci, oraz sposoby postępowania i radzenia sobie z informacjami tzw. twardymi, kiedy dziecko informuje nas, że zostało skrzywdzone lub wykorzystane

d) Dedykowane dzieciom i rodzicom lub opiekunom w przedmiocie rozpoznawania i definiowania sytuacji niebezpiecznych lub mogących stanowić potencjalne ryzyko wystąpienia zagrożeń dla dzieci podczas uprawiania dyscypliny sportu, a także procedury, sposoby i metodyka zgłaszania wszelkich sytuacji, mogących potencjalnie stwarzać problemy związane z ochroną i bezpieczeństwem dzieci

3. W ramach organizowanych szkoleń, wykładów, prelekcji, prezentacji do rekomendowanych przez Koordynatora ds. dzieci przykładowych tematów, które powinny zostać przepracowane należeć będą:

a) Treningi indywidualne a treningi grupowe

b) Psychologiczne aspekty treningów dla dzieci

c) Sposoby i rodzaje komunikacji na liniach trener – dziecko, oraz trener – rodzic

d) Sport w walce z wszelkimi przejawami dyskryminacji i nietolerancji

e) Rodzaje nadużyć wobec dzieci trenujących Sport

4. Jako wytyczne i wskazówki, które Koordynator ds. dzieci rekomenduje wobec trenerów, a dotyczące szkolenia kadr należą:

a) Każdorazowo, przed pierwszym przystąpieniem trenera do pracy z dziećmi w organizacji (klubie) zalecamy wstępne szkolenie,

b) Dla wszystkich kadr w Sporcie będących w strukturach Klubu zalecane jest cykliczne odbywanie szkoleń w zakresie bezpieczeństwa dzieci.

UWAGA: Klub zapewni wszystkim członkom możliwość korzystania ze szkoleń organizowanych przez niego. Szkolenia będą miały charakter stacjonarny oraz zdalny, a sposób ich realizacji i przeprowadzenia będzie zależał od ilości zainteresowanych. Klub w ramach prowadzonych szkoleń z zakresu bezpieczeństwa dzieci dopuszcza udział w szkoleniach wszystkie osoby zainteresowane, nie będące członkami Klubu, a chcące edukować się w tym zakresie.

V. MONITORING STOSOWANIA STANDARDÓW OCHRONY DZIECI

1. Podejmując działania zapobiegawcze w jak najbardziej staranny sposób, nie da się przewidzieć wszelkich incydentów i uniknąć wszystkich zdarzeń. Dlatego też, należy wyciągać wnioski ze zgłaszanych problemów, a także reagować na zmiany w środowisku Sportowym. PBD w Klubie zawiera zestaw rekomendowanych przez Koordynatora ds. dzieci narzędzi służących analizie wdrożonych środków, procedur, praktyk ochronnych oraz wprowadzonych standardów, jakim jest m.in. formularz postępów. Tego formularza należy użyć do oceny postępów we wdrażaniu procedur i procesów zabezpieczających. Formularz jest pomocnym narzędziem przy opracowywaniu planu działania w celu poprawy praktyk ochronnych i monitorowania postępów. W celu mierzenia poziomu efektywności wprowadzanych regulacji zalecane jest regularne wewnętrzne monitorowanie, przeprowadzane przez każdy podmiot lub organizatora aktywności dzieci w Sporcie, w

trakcie którego obserwuje się jednostki treningowe, omawia wspólnie aspekty, które wymagają poprawy lub odwrotnie – są wzorcowe. Podczas wewnętrznego monitorowania, można dokonać też przeglądu dokumentacji, np. rejestru incydentów i formularzy samooceny. Wynik takiego monitoringu pomoże w zdiagnozowaniu obszarów wymagających poprawy lub dalszego rozwoju.

2. Formularz postępów to nic innego jak mierzenie sukcesu w ochronie, które koncentruje się na potrzebie okresowego przeglądu środków ochronnych i postępów w ich wdrażaniu. Formularz postępów, stanowiący załącznik do Polityki Bezpieczeństwa Dzieci, wymienia kluczowe kroki do osiągnięcia coraz wyższego poziomu bezpieczeństwa. Formularza tego można użyć do zaplanowania działań niezbędnych do spełnienia minimalnych wymogów w zakresie bezpieczeństwa dzieci i dalszego opracowania procedur ochronnych. Rezultat pokazany w formularzu powinien informować o pozostałych działaniach wymagających wdrożenia. Postępy wykazane w formularzu samooceny powinny informować o działaniach wymaganych w tym formularzu.
3. Formularz opiera się na trzech poziomach działań:

CZERWONY – wymagane MINIMUM

NIEBIESKI – średniozaawansowany

ZIELONY – zapewniona kompleksowa ochrona

Odzwierciedlając dostępność zasobów, istnieją różne wymagania dla klubów i organizacji. Oczywiście nie jest możliwe wykonanie wszystkich działań jednocześnie, więc kluby i organizacje powinny priorytetowo traktować te które pozwolą im ukończyć jeden poziom na raz, zaczynając od brązowego i kończąc na złotym. Można podjąć również inne działania, które wykraczają ponad wskazane w formularzu. Na przykład klub może utworzyć grupę młodych zawodników w celu przeglądu zabezpieczeń lub przyczynić się do rozwoju procedur, jak również stworzyć grupę rówieśniczą dzieci, które mogą się wzajemnie wspierać i zachęcać do zgłaszania incydentów i obaw. Mając na uwadze różnorodność podejmowanych aktywności związanych z dziećmi, stawia się im

różne wymogi. Oczywiście nie jest możliwe osiągnięcie wszystkich założonych celów od razu, dlatego kluby sportowe są zobligowane stopniowo wdrażać Politykę Bezpieczeństwa Dzieci. Niezależnie Klub będzie corocznie uchwalał plan wdrożeń poszczególnych rozwiązań oraz przeprowadzał monitoring procesu wdrożeń.

4. Mówiąc o monitoringu nie sposób nie wspomnieć o tym, że na bezpieczeństwo dzieci bezpośredni wpływ mają trenerzy, nauczyciele, opiekunowie, wolontariusze, rodzice, a nawet kierowcy podczas zawodów wyjazdowych lub obozów w Sporcie. Z tego względu, od osób pracujących z dziećmi i mających na ich bezpieczeństwo bezpośredni wpływ wymaga się pewnych umiejętności. Samo uczestnictwo w szkoleniach nie wystarczy, by wdrożyć uzyskaną wiedzę w życie. Niekiedy najlepsi merytorycznie trenerzy stosują te same metody od wielu lat, co powoduje, że nie są wyczuleni na nowe zagrożenia wynikające z rozwoju np. nowych technologii. Z tego względu, zgodnie z rekomendacją ustawodawcy wskazane jest, aby każdy klub, związek sportowy lub inny podmiot w sporcie stworzył stanowisko i wyznaczył osobę odpowiedzialną za koordynację bezpieczeństwa dzieci, tj. osobę, która poprzez wsparcie innych trenerów i cykliczną weryfikację jednostek treningowych będzie mogła przekazać wskazówki, co do ulepszeń z zakresu ochrony bezpieczeństwa dzieci. Takie osoby powinny cechować się otwartością, innowacyjnością, umiejętnością obserwacji i przekazywania wiedzy. Nie bez znaczenia pozostaje tutaj posiadanie przynajmniej w podstawowym zakresie wiedzy prawnej dotyczącej umiejętności stosowania i interpretacji przepisów prawa, ale także doświadczenie w pracy z dziećmi.